

Az utolsó ítélet anygala

Majdnem elszenderedett. Hosszú és fárasztó napja végén hazafelé ment hajójával, a távoli nap vörösen hunyorgott be az oldalsó ablakokon. A kommunikátor megszólalt:

- Ursa merre vagy ?
- Megyek hazafelé, [Irmalinba](#). Miért ?
- Volna egy kis különmunka. Veszélyes, és nem is teljesen szabályos, de szükséges.
- Szólok, ha hazaértem, inkább onnan beszéljük meg. Tudod, az úrnak is füle van
- Rendben, keress meg, ha hazaértél.

Hazafelé elgondolkodott, ugyan miféle munka lehet az, amit szeretett főnöke talált ki neki. Sebaj, még úgy 20 perc és minden kiderül.

A hátralévő út eseménytelen volt, a dokkolás is rendben és gyorsan lezajlott.

Nem sietett a főnöke megkeresésével, most a vacsorának volt a legnagyobb prioritása.

Megnézte a napi levelezését, bekapcsolta zenét, halkra állította, majd miután kényelmesen elhelyezkedett kedvenc kör alakú rattan foteljába, utasította a rendszert a visszahívásra.

Alapból titkosította a beszélgetéseit, úgy ítélte meg, most nem szükséges komolyabban biztosítani a kommunikációs vonalat.

- Nos megérkeztem, hallgatlak
- Köszönöm hogy jelentkeztél.

Elgondolkodott, ha köszönettel kezdi a főnöke, az általában rázósabb dolgot takart, mint mondjuk a rendszeres felfedező utak ... Saul folytatta:

- volt egy kis kellemetlenségem egy [highsec](#)-beli emberkével
- hmmm, ismerem az illetőt?
- Nem, még nem ...

Ursa az óráját nézte, majd figyelt tovább.

- minap bányásztunk egyik új emberkénkkel, amikor az alanyunk kijátszva a biztonsági rendszert elérte, hogy büntetlenül ránk támadhasson. Úgy gondoltam, ezt máskor is, mással is megteheti, ezért arra gondoltam, jó lenne megleckézteni. Kinyomoztattam a fejtámadásainkkal, hogy merrefelé tevékenykedik emberünk, és szeretném, ha egy korlátozott katonai akcióval fenéken billentenénk. Az ügy részleteit átküldtem, kérlek tanulmányozd át és tégy javaslatot a dolog kivitelezésére. Természetesen a pénz nem akadály, de azért ne essünk túlzásokba.
- Kérnék azért időt, átnézem a dolgokat és megbeszéljük legközelebb. Rendben ?
- Jó éjt!

Reggelig nem foglalkozott a dologgal, nyugodtan akart aludni.

Korán ébredt, mint mindig, és az első, az előző napi levéláradat átnézése volt a kávé után. Aztán lemondatta az aznapi dolgait, beült a hajójába, kidokkolt, majd néhány ugrásnyira

eltávolodott Irmalintól, és az ott pezsgő élettől. Nem volt ugyan túlságosan nagy a helyi létszám, de ahova ment ... Na ott aztán valóban ritkán volt bárki is.

Az átjárót [Aridia](#) felé ugyan sokan ismerték, de nagyon kevesen használták. Értéktelen naprendszerek, gyakran itt tanyát verő kalózkodók tették ritkán lakottá ezeket a rendszereket. Ursa szerette, mert jól ismerte, és pontosan tudta, hogy itt nem kell tartania semmitől. Ha nagy ritkán össze is fut itt bárkivel, szinte biztos, hogy sosem kerül bajba. Ösztönei jók voltak, és ismerte az utolsó szegletét is a kihalt, hajdanán használt kalóztanyáknak, Rejtett bányásztelepeknek. Azok a kevesek, akik itt éltek ismerték egymást jól, tartották a kapcsolatot egymással, és ha bármi baj lett volna, gyorsabban utolérték egymást itt a hírekkel, mint mások bárhol máshol. Szerette ezt a helyet, mert itt, tudta senki nem fogja zavarni, és még a mélyűri kommunikátorok sem mindig érnek el ideig. Ez persze így nem volt igaz, de sosem ellenőrizte senki az efféle hivatkozásokat. [Zirsem](#) ötödik bolygójának egyetlen holdja a fény utolsó szikráját is elfedte a hajó előtt, és semmi más sem árulkodott róla, hogy itt épp egy hajó lebeg ...

Hosszasan olvasgatta a főnöke ismertetőjét, letöltött az internetről pár csillagtérképet, majd hívta egyik fegyverszakértő ismerősét. Délutánra öt ember volt ezen a helyen, és csendben egyeztettek adatokat, összegeket, csillagtérképeket, számlákat, neveket, korábbi hadijelentéseket. Készült a terv.

- Szimuláció nélkül nem is érdemes megpróbálni – mondta az egyikük – volt már részem hasonlóban, majdnem otthagytam a fogam. Én azt mondom, idő kell a felkészülésre, és feltétlenül gyakorolni kell a dolgot. Ha van szimulációs lehetőség, akkor hívj, de addig nemet kell mondanom, sajnálom. Vannak viszont embereim, akikben megbízom
- Részemről rendben a dolog! A csapatom biztosan lelkesedni fog. Színfolt lesz az unalmas hétköznapijaikban.
- Hmmm hmmm, nem túl veszélyes ez?
- Ha kapunk felszerelést, részünkről is rendben, már csak a balhéért is, hehe.

Nagyjából kikerekedett az akcióterv, készült egy lista 37 névvel. Ők lesznek a kiválasztottak. Belőlük kerül ki a csapat. Szétszéledtek a meghívottak. Ursa megkereste főnökét.

- Úgy néz ki, megvalósítható a dolog. Emberek biztosan lesznek rá. Szám szerint nyolcan kellene a biztos eredményhez. Ha a kapszulából is ki kell szedni az embert, 10 harcos kell.
- Elég lesz hét ember, mivel természetesen benne vagyok az akcióban én is. És a hajóm is megvolna, teljes felszereléssel.
- Rendben, akkor hét ember, ha a hajó és kilenc, ha az emberünk is a célpont
- Még egyszer mondom, most elég, ha a hajója ugrik.
- Rendben van. Tehát szükség lesz hét felszerelt hajóra, számításaim szerint a [drake](#) típus megfelelő. Ha rábólintasz, elkezdem a hajók beszerzését.
- Embereidnek nincs hajójuk?
- Van, de feleslegesen kockáztatnánk. Azt mondom, hogy szerencsés esetben is pár darab odatesz az akcióban, és felesleges volna a jól felszerelt egyébiránt lajstromozott saját hajókat feláldozni. Vannak kapcsolataim, szerzek onnan, ahonnan nem fog senkinek hiányozni, nincs múltjuk, és nem is marad nyomuk. Sőt van haver a biztosítónál is, nem okoz problémát lerendezni utólag sem. De ez az én dolgom.

- Jól van, köszönöm, hogy számíthatok rátok, és akkor szabad utat adok, és természetesen az akció költségeit állom, ahogy ez eddig is történt. Kérlek küldd el nekem a listát a szükséges dolgokról és értesíts a fejleményekről.
- A Te hajódat ki fogja felkészíteni?
- Megoldom, csak a többi héttel foglalkozz.
- Rendben, fogok jelentkezni.

Most is nyugodt volt, és a nap hátralevő részében végig, bár a terv még csak részben volt meg.

- 35 millió ?? Megőrültél ? Na idefigyelj! Veszek 7 hajót tőled, te meg képes vagy ennyit kérni egy ócska bárkáért? 29 millió, és akkor nálad veszem a kiegészítőket is. Rendben van így?
- Hmmmm ... 7 teljesen **felfittelt** hajóról van szó igaz?
- Igen, 7 db kell egyenként felszerelve úgy, ahogy átküldtem neked e-mailban.
- És mire kellenek a hajók?
- Tudod jól, ezt nem mondhatom meg, lényeg, hogy még ne legyenek nyilvántartásba se véve, de miután használtam őket kerülhessen rájuk érvényes lajstromjel, és persze biztosíthatóak is legyenek. Várj csak! Megoldható, hogy előre biztosítsuk őket?
- Hmmmm ... ez nem lesz könnyű, ugye tudod ?
- Nem az én bajom, intézd el kérlek. Átutalom a hajók árának felét most, felét az átvételükkor. Rendben van így?

Kezet fogtak, majd a férfi hosszú léptekkel az ajtó felé indult.

- Mire hazaérek legyen a fele pénz a számlámon.
- Ott lesz, ne aggódj, inkább arra figyelj, ha tudatom veled a célállomást 23 órán belül ott legyenek a megadott helyen a hajók és a fegyverek. És a hajók papírjait küldd át még ma, rendben ?

És a **minmatar** férfi mosolyogva dűnnyögött az orra alatt

- mindig öröm veled üzletelni.

Majd behúzta az ajtót maga mögött. Ursa elégedetten kortyolt a kihűlő kávéjából, majd elővett egy listát. Megint kipipált rajta valamit.

Edmund, Ursa egyik jobb keze eközben barátnőjével beszélt, annak otthonában ...

- Idefigyelj Cicám! Tegnap még 24 darabról szolt a történet. Azt mondtad, el tudod intézni, hogy héttel többet gyártsatok.
- Edmund! Értsd meg ez nem ilyen egyszerű. Az anyagszükséglet pontosan meghatározza, hogy mennyi hajót gyárthatnak le. Ha nincs plusz anyag nincs plusz hajó! Én kikapcsolom a sorszámozót, ennyit ígértem, nem többet. Akkor szólj, ha megvan az anyag a hajókra, és ne próbálj átverni. A múltkori akciódnak is majdnem megittam a levét. Csak az mentett meg, hogy a gyártósor egyik gépe bedöglött és szerencsémre az egészet cserélni kellett. Különben is, abból se láttam még egyetlen **ISKet** se. És tegnap sem vittél el vacsorázni, pedig három hete ígérgeted!
- Jól van Baba ne parázz már, az anyag megvan, csak mondd, hogy hol legyen és mikorra. Az esti vacsi meg áll.

- Ma este 21:00 kor legyen a gyárban. Van egy selejtezésre váró hajó, elég nagy a raktere, hogy beférjen a 7 hajód alapanyaga a [tritánium](#) és az [isogen](#) nélkül. A tritánium, és az isogen mehet úgy, ahogy eddig is. Majd apránként visszahozod. Elintéztem, hogy a hajót „tévedésből” rossz helyre küldjék. Természetesen onnan már hiába kerül a bontóba, ott már nem fogják fogadni. Vagyis vissza kell vele jönni ide. A rakterét senki nem fogja nézni. 21:00 kor a műszakváltás 1 órája alatt van egy teljes karbantartó brigád, akik átpakolják az anyagot. Nem voltak olcsók, de megbízhatóak. Fejenként ötszáz ezret kérnek, és ebből az enyém az egy tizede. Meg kellett kennem a biztonságiakat is, hogy ne nézzék a számítógéprendszert. Ki fog maradni egy teljes sorozat a sorszámokból, így később simán lajstromozhatóak a bárkák. És nem akarom tudni, megint milyen mocskos dologba keveredtl.

És bár nem haragudott, a hangja és a viselkedése végig ezt a látszatot kelthette. Majd sarkon fordult, és kilibbent a szobából. Tudta, hogy a férfi legelteti a szemét rajta, és ez még tíz percig mosolyt csalt az arcára. Ment dolgozni.

Edmund fogta magát és megkereste a régió legolcsóbb kereskedőjét ...

- Mi a fenének magának pont 49 db [launcher](#) ? És mért nem komolyabbat vesz? Akinek ennyi kell nem filléreskedhet. Higgyc el, jobban jár a [malkuthal](#)! Kevesebbet fogyaszt, és nagyobb a tűzgyorsasága is
- Mondja meg nekem, ha csak egyszer lövök miért számítana a tűzgyorsaság ?
- Öööö ... Ha egyszer lő, minek 49 darab ?
- Tudja mit? Adjon ötvenet, és ne kérdezősködjön többet.
- Jól van, jól van, intézem már ... Itt a harminc [ballistic control system](#), a 7 [passzív targeter](#), 50 [launcher](#) ... Az annyi, mint 10.760.000 ISK
- Csekket elfogad?
- Persze

Kitöltött egy – kivételesen – eredeti csekket, majd külön cetlin odatolt egy rendszernevet, hangárszámot, és elérhetőséget.

- Ide kérem az árut

A férfi vetett egy pillantást a cetlire, majd mosolyogva mondta:

- Rendben van Uram, 1 óra és ott lesz. És az áru ott volt.

Ursa beült az új hajójába, és betáplálta egy rendszer koordinátáit. Sose járt még arrafelé, de nem nagyon aggódott. Ez a hajó ugyan fegyvertelen, viszont volt egy különleges képessége. Jól dolgoztak a [Lai Dai Military Factory](#) mérnökei, amint kifejlesztették ezt a hajót. Kifejezetten a lopakodó technikára lett kihegyezve, és különleges rendszereivel elérték, hogy a rendkívül energiaigényes új fejlesztésű álcázót is használni lehessen rajta. Ez a hajó képes volt úgy ugrani a rendszereken belül, hogy álcázva maradhat. Csak arra kellett figyelni, hogy semmi ne kerüljön 2000 méternél közelebb, így megmarad az álcázottság. Kevés kivétellel bárhol képes álcázásra és gyakorlatilag bármeddig. Ez a képessége rendkívül értékesé tette a hajót Ursa szemében. Bármilyen kényesebb feladatra, például felderítésre, előszeretettel használta ezt a hajót. Nem volt sebességcsökkenés, nem volt korlátozás, a legjobb álcázó van rajta, ami az univerzumban létezett valaha, és most is nagy feladat vár rá. Hiszen egy

ismeretlen, 0,5 alatti rendszerbe belépni teljes biztonságba e nélkül a szerkezet nélkül nem nagyon lehet. Illetve nem javasolt.

Már messziről is látható a kapu melletti, figyelmeztetően villogó piros jelzés, ami tudatná a feledékeny pilótával, hogy a rendszer, ahova ugrani szándékozik, bizony immár rendőri jelenlét nélküli rendszer. Pontosan 2000 méter volt még a kapuig, lassan az is elfogyott. Egyetlen hajó volt a kapun, egy helyben állt, látszólag teljesen elhagyottan. Ursa tapasztalt volt, számára rövid idő alatt kiderült, csak látszat, és ez a hajó egy **scannelésére** kialakított, elektronikával telespékelt, alaphajó. Nyilvánvaló, hogy ha valaki ennyire igyekszik az ártalmatlanság látszatát kelteni, cseppet sem az. Ursa elfordított egy kapcsolót, és hunyorogva mosolygott ...

Egy apró kockacukor méretű szerkezet hagyta el a hajót és pillanat alatt elérte a célját, és a hajó burkolatához ért. És azt olyan gyengéden tette, hogy nincs az a hangdetektor, ami kimutathatta volna. Szinte cseppfolyóssá vált. Azonnal milliárdnyi nanoszerkezet vette kezelésbe a burkolatot, és pillanat alatt egybeolvadt a hajóval. Innentől fogva az idegen hajó számítógéprendszere nyitott könyv volt Ursa számára. Felvillant még egy apró jelzés a műszerfalán; Ursa megbizonyosodott arról, hogy működőképes a **mentőkabin**. Még lefuttatta az egyik alprogramot, és amint nyilvánvalóvá vált az **ibis** ittlétének tényleges célja, engedélyt adott egy másik szubrutin lefuttatására, amit kimondottan erre a célra kódoltatott egy számítógépszeni haverjával.

Az ibis pilótája sejtette hogy lebukott, és még mérgelődött is, mert fogalma sem volt mi az, ami esetlegesen leleplezhette. A hajó, ami érkezett a kapura nem túl gyakori fajta. Legalább is a galaxis ezen szegletében nem jellemző; egy **Buzzard** típusú felderítő. Némi reménykedésre adott ugyan okot, hogy nem álcázva érkezett, és ezt nyomban közölte is a következő rendszerben, a kapu túloldalán várakozó társaival is. Az azonban megrökönyödést váltott ki belőle, amikor meglátta az állítólagos rakományt: az adatok szerint kereken tízezer darab **Hurricane** típusú csatacirkáló lapult az alig szobányi méretű raktérben. És még most sem sejtette, hogy milyen, de milyen rossz napja lesz ma ...

A hajója szerkezeti integritása valamitől észrevétlenül, de jelentékenyen csökkenni kezdett ...

A kapu Caldari 1 típusú volt. Tudni lehet, hogy a túloldalon lévő űrben a kaputól 12000 méter távolságra véletlenszerűen kerül ki a hajó a hipertérből. A rendszer ügyel arra, hogy, ha sok is a kilépő, illetve épp ott tartozkodó hajó, legyen elég hely közöttük. Ursa gyors fejszámolás után megállapította, hogy ennél a távolságnál mintegy 42000 hajó, vagy drón kellene, hogy valamelyikhez biztosan 2000 méternél közelebb legyen. Még 420 hajó esetén is csupán 1% az esély arra, hogy a közelség miatt ne tudjon álcázódni. Ennyi hajója viszont egyetlen kalózfleetnek sincs, nem volt tehát aggódásra való oka. Utasította a rendszert a csillagközi ugrásra.

Milliószor átélte már és mégis, mindig csodálkozva nézte, amint az előtte lévő csillagok a várttal ellentétben összeszűkülve, kifényesedve, elkékülve szinte egyetlen ponttá zsugorodtak a hajó orra előtt. Nem volt hosszú ugrás, az eszméletét most is elvesztette. Mire magához tért, a hajó nyugodtan lebegett az űrben. A kapu alatta volt. Meglepte, hogy milyen sötét van a rendszerben. Igaz, a rendszer csillaga egy vörös törpe tőle mintegy 12 milliárd kilométerre volt, de úgy gondolta, hogy világosabb lesz ideát. Körbenézett, és nem is látott hajót a **közelségi radaron**, bár néhány **gravimetrikus torzulást** észleltek speciálisan kialakított érzékelői. Túl kicsik voltak a standard érzékelők számára, és azok nem is adtak volna kiértékelhető jelet. Nem aggódott, bár érezte a jelenlétet, nem volt fenyegető a hajójára sem.

Lefuttatott pár ellenőrző mérést a rendszer égitestjeiről, miközben egykedvűen irányította a hajót az egyik véletlenszerűen kiválasztott bolygó irányába. A kapurendszer kiléptető álcázását azonnal felváltotta a kiépített **covops álcázó rendszer**. Egyetlen szemvillanás alatt tucatnyi hajó bontakozott ki az álcázásból, és lázasan keresni kezdék az újfent láthatatlanná vált prédájukat. Ursa tudomásul vette azt, ami különben kicsit meg is lepte, mintegy 26 hajó volt jelen rajta kívül a kapu ezen oldalán. Volt ugyan vagy 50 kockacukra még, de valahogy nem akarta felhasználni őket. Túlságosan drága jószág, hogy csak úgy elszórja mindenféle csürhe kalózra. Nem is beszélve arról, hogy ki tudja, megint mikor keveredik a galaxis azon szegletébe, ahol eddig szerezte. Ekkor az egyetlen csatornán, amit ilyenkor is aktívan fógadóképesen tartott beérkezett egy hívás

- Helló főnök! Megjött a 7 darab gyönyörű, új hajó, itt vannak Oisio-ban a 2. számú bázisunkon. Mi legyen velük?
- A belső raktárban van egy nagy adag hajófit, ami a múlt héten érkezett. Azzal készítsétek fel az összeset egyformán, és gyártassátok le hozzájuk a hamisított azonosító chipet is. A chipek a felhasználástól kezdve 69 óráig működjenek, aztán legyenek csak megsemmisíthetőek, általam. A kiválasztott vezérlőkódot megtalálod a páncélszekrényben egy lezárt borítékban. Minden hajó kapjon fekete festést, de azt már csak akkor, ha átvittétek őket az alapbázisra. Rendelj a **caldari** hadseregtől fajtánként 100 db speciálisan kiegészített navy rakétákat, 3 napos szállítással. Ha még eszembe jut valami, kereslek! A hívó kód mostantól ITAM7203, a régi ezennel érvényét veszítette. Ja igen ! Míg el nem felejttem ... a 7. számú számlára utalj át légy szíves 23.500.000 ISK-et most, a szokásos 23 órás késleltetéssel.
- Rendben, és a leveleidet átküldtem
- Köszönöm, és akkor mostantól 1 teljes napig, azaz 23 óráig rádiócsend ... Majd jelentkezem
- Sok sikert Főnök! Fly Safe!

És minden elcsendesült. Megírt egy levelet, majd gondosan kódolva hazaküldte saját bázisára. Időzített küldést állított be, majd kikapcsolta a fő rendszereket, és megnézte a híreket. A tv miután észlelte, hogy elaludt, aki figyelte eddig, szépen fokozatosan elhalkult, majd kikapcsolt. Ursa aludt, végre semmi nem zavarta pihenését, miközben a hajója lebegett a távoli világ napjának hunyorgó fényében. Reggel 37 ember kapott levelet a következő tartalommal:

„Elérkeztünk a rajtaütés hadművelet utolsó részéhez. A célpontunk rendszeresen látogat egy nem túl távoli naprendszer. A támadó flotta 8 hajója bevetésre kész, fel van fegyverezve. Igazából csak az ellenfelünktől függ, hogy az akció mikor kezdődik. A célrendszernek, **Oisionak** van 0,5 alatti biztonsági szintű szomszédos rendszere, **Hysera** a neve. Ebben a rendszerben fogjuk kivárni a támadást követő elévülési időt. A támadás a következőképpen fog lezajlani. Egy **covops hajó** a célpont közelében lesz álcázva. A támadási ponttól és a gyülekezési ponttól függően megadja a támadó fleet **beugrópontját**. Ez a pont úgy lesz megválasztva, hogy minden beugró hajó minimális idő alatt tudja a kijelölt kaput támadás után repülési irányba állítani. Már az ugrás során kikapcsoljuk a FOF (Friend Or Foe) jeladót és nem alkotunk **Fleetet**. Nem is szükséges, sőt kifejezetten kerülendő, így elkerülhető, hogy a hajók mindegyike **Criminalt** kapjon már a legelső hajók legelső lövései miatt. Egyetlen lövéssorozatot adtok le a célpontra. Nem a pilóta megölése, hanem a hajó elpusztítása a cél. Két hullámban támadunk maximum 1 mp. időközzel. Az első hullám, két hajó, **EM** sebzésű speciális rakétával, míg a második hullám a maradék 6 hajóból fog állni **EXP** sebzésű rakétával fegyverezve. Minden hajó a rakéták kilövése után ugrásra készül, és a rakéták

becsapódását követően azonnal a célkapura ugrik nulla távolságra, majd haladéktalanul átugrik a szomszédos rendszerbe. A célterület **LowSec**, így ott nem kell a **Concord** közbelépésére számítani. Kizárólag a **Sentry ágyúk** fognak löni minket, de a rendszerben van vagy 4 **SAFE pont** is, így azokra ugorva kiértékeljük a támadást, és a **Criminal** leteltével szétszéledünk. Mivel a támadó flotta 8 hajóból áll, nem végleges még a legénység listája. Minden attól függ, ki mikor és hogyan ér rá, ezért kérek mindenkit, hogy a küldő címre jelezzen vissza az elkövetkező 2 hétre vonatkozóan, hogy pontosan mikor lesz, illetve mikor nem lesz bevezethető. A támadást kizárólag a teljes létszám megléte esetén hajtjuk végre. Ha többen volnának a támadásra az adott pillanatban, akkor személyesen fogom a végleges csapatot meghatározni. A nyolcadik hajó és pilótája most még titokban marad. Kérek tehát mindenkit, hogy tegye meg a visszajelzését.

Köszönöm: Ursa Maior”

Délutánra megvolt az összes Hyserai SAFE pont, indulhatott haza. A kapunál nyoma sem volt a sarcoló kellemetlenkedő kalózkodnak, és a túloldalon is csak egy üres kiégett roncs árulkodott némi erőszakról. Ott lebegett az űrben némán kiáltva, jelezvén, hogy valaki valakinek rosszat tett, és ez lett a vége. Kiérve a szektorból azonnal aktiválta a kommunikátort. Bekapcsolta az autopilotot, majd bepötyögött egy kódsort. Másodpercek alatt jelentkezett valaki.

- Igen ?
- Üdvözlöm professzor. Érdeklődnék az otthagyt dolgaimról.
- Hmmm ... Kerestem már Ursa. Mondja csak. Hol szerezte ezeket?
- Bocsánat, nem volt vétel, amerre jártam ... Lényeges, hogy honnan vannak?
- Ahogy vesszük. Van még belőle?
- Nincs – hazudta, bár nem tudni milyen megfontolásból. – Nincs, de lehet, hogy tudnék még szerezni belőle.
- Nos ez egy meglehetősen ritka valami. Olyan technológia, amit ismeretlenek fejlesztettek ki. Az anyag, amiből van, teljesen szokványos, de ilyen finom megmunkálással még sosem találkoztam. Ha nem itt tartanám a kezemben, azt mondanám nem is létezik. Lényegében a mi nanobotjainknak felel meg. Azzal az eltéréssel, hogy nem gravitációs, és nem is fotoenergiával működik, és lényegesen jobb a hatásfokuk is.
- A lényegét Prof, a lényegét legyen szíves
- Rendben. Tudja Ursa mire képes egyetlen nanobot ?
- Amennyire én tudom, semmire nem képes önmagában.
- Pontosan! Egyetlen egyed semmit nem tud. Kb. 1000 darab, megfelelő ingerrel már képes minimális funkciókra. Az újak, amiket hozott, alig százada méretében a mi nanobotjainknak. Ugyanakkora fleetbe tehát százszor több van, mint nekünk. Az energiaigényük mégis csupán ezrede! És ez csak becslés, mert a műszereim hibahatára is nagyjából ennyi. Ráadásul, a működéshez szükséges energiát az oly sokak által vitatott nullponti energiamezőből veszik fel. Gyakorlatilag ebből a mintából, ha volna még pár köbméternyi, sikerülne olyan nanobotokat finomítani, amikkel az űr teljesen ismeretlen részeibe is elmerészkedhetnénk, és nem kellene attól tartani, hogy kommunikációs vagy energia ellátási gondjaink lennének.
- És ez mennyire biztos?
- A nálam lévő mennyiség 90 % része ráment a kísérletekre, a megmaradtakból sikerült kitenyészteni ezeket az újfajta nanobotokat. Működnek is, de sajnos a megfelelő működéshez, a biztos programozhatóságukhoz egy minimális mennyiségre feltétlenül

szükség lenne. Onnantól már megy magától a dolog. Szerezzen még ebből a mintából, és ígérem, a galaxis leggazdagabb embere lesz.

- Köszönöm Prof, megnézem mit tehetek, ha van valami jelentkezni fogok.
- Várom a jelentkezését, legyen szép napja!
- Minden jót

A beszélgetés végén nem tudta tekintetét levenni a hajó rakterének ajtajáról, ahol a nemrégiben szerzett ismeretlen eredetű konténerek voltak.

Megkereste a hajó adatbázisában a nanobot kifejezést, olvasni kezdte

„Nanobot . Tipikusan a nanométeres nagyságrendbe sorolható, általános célú programozható gép. Memóriával és mesterséges intelligenciával ellátott mikro-robot. Elsődleges célja egy minimális létszám önálló elérése saját maga reprodukálásával. Legkisebb egységei nagyjából 10-100 ezer egyedet tartalmazó felhő, a nanofleet, melynek egyedei rádióhullámok segítségével összekapcsolódtak. Az egyedi nanobotok a kapcsolatok kialakításakor figyelembe veszik a környezetükben előforduló rádiófrekvenciák foglaltságát, és a legkevésbé foglalt csatornákon fognak egymással kommunikálni. Ezek a frekvenciák területhez kötődnek, és többé-kevésbé állandóak, azonban megfigyeléseink szerint ezt később módosítani is képesek. Egyedi gépei működésképtelenek, kizárólag csoportosan alkalmazhatóak. Energiát a környezet fényéből vagy gravitációból nyerik. Így létezni is csak olyan környezetben képesek, ahol ezek a jellemzők jelen vannak. Ettől függetlenül megfigyeltek már nanofelhőt az intergalaktikus térben is, egyes feltételezések szerint minimális energiaátadásra, közvetítésre egymás között az egyedek képesek. Programozásuk neurális interface segítségével történik. Mindentől elszigetelten külső energiatáplálással megoldható, hogy bizonyos működési formákat előírjanak egy-egy nanofleet részére. Ezek a nanofleetek önálló, programozott egységek. Sikeresen alkalmazzák az orvosi biológiában, bűnüldözésben, mezőgazdaságban, az iparban és gyakorlatilag az élet minden területén. Legfőbb alkalmazási területük az intergalaktikus telekommunikáció. Bizonyos elképzelések szerint a nanobotokat egy idegen civilizáció tudósai fejlesztették ki, és ha sikerülne az energiaellátásukat függetleníteni az anyagi világtól, gyakorlatilag mindenféle korlátozás megszűnne az alkalmazhatóságukat illetően ...”

Nem olvasta tovább, amire kíváncsi volt, azt megtudta.

Megint hívást kezdeményezett.

- Én vagyok. Mi van a hajókkal?
- Minden rendben Főnök. Az összes hajó készenlétben, elvittük egy szomszédos rendszerbe őket és le is fényeztük őket feketére. A jeladókat elnémítottuk, és ki vannak szerelve a rendszerírók is. Minden hajó bevezethető amint a pilóták megkapják az azonosító chipet és lebiztosították a hajót. Egyszóval részünkről kész.
- Rendben van örülök, hogy jól állunk. [Tunttarason](#) van egy hangárunk, nem tudom ismered-e. Van ott 8 speciális konténer, kérlek gondoskodj róla, hogy eljussanak a hajókhoz. Gondolom tisztában vagy vele, hogy nem szeretném, ha tudna bárki ezekről a konténerekről. A kiszertelt rendszerírókat, meg azt az egyet, amit korábban adtam, szereljétek fel 8 tetszőleges hajóra, amik a jövő héten mennének bontásra rajtunk keresztül. Ügyelj arra, hogy 3 hajónál több ne legyen fleetben azok közül, amiket buheráltok. És minimum 4 napnyi út kerüljön rögzítésre. Küldeni fogok még 8 kisebb

méretű lezárt ládát, ezeket különösen óvatosan kell kezelni, Ezek mennek majd bele a konténerekbe időzített nyitózárral. De ezt majd megbeszéljük akkor.

- Rendben van Főnök, várom, hogy jelentkezsz.

Elégedettség ült ki az arcára, itt az ideje a mai kávénak. Közben kikereste az újabb hívás alanyát. Majd nyitott egy csatornát:

- Nocsak Ursa! Csak nem elfogyott a kockacukor?
- Jó reggelt barátom! Neeem, inkább érdekelne, mi van a kért szubrutinokkal.
- Ahh igen! Nem semmi milyen fura kéréseid vannak! Egy hermetikusan és gravimetrikusan lezárt láda, amiben nanobotokat tárolsz egy érdekes progival. Majd kezembe nyomsz egy adag olyan nanofleetet, amit szerintem igencsak megcsodálnának még az akadémiai nagyurak is. Programozzam be őket úgy, hogy előttem még senki nem próbálkozott velük. Hát tudod Aranyapám, szó mi szó, érdekesek az újonc nanobotjaid, és igencsak érdekelne, honnan szerezted őket. Szerény becslésem szerint is igen komoly érték van a kezekben általuk. Ha szabad javasolnom ne nagyon reklámozd őket, mert bizonyára a hadsereg is élénken érdeklődne irántuk, nem beszélve pár pénzes szervezetről.
- Benned bízom, és rajtad kívül még egy ember tud róla. Ő is megbízható, nem aggódom. Igaz, hogy rájött, nem mindennapi nanobotokat kapott, de részleteket nem tud. Vizsgálódik és nagyjából rájött mindarra, amire Te is. De ha ki is szívárogná bármi, nem fognak a nyomunkra akadni akkor sem.
- Tudom hogy alapos vagy, csak nem szeretnék bajt ...tudod ...No mindegy. A rutinok kész vannak, és az újoncok programozottak. Őszintén szólva meglepett, hogy ezek képesek azt a nullponti energiát használni energiaforrásként, amiről a tudós társadalom „nem szeret tudni”. Nem nagyon hittem volna, hogy megvalósítható. Van ötleted a származásukra?
- Még nincs, de rajta vagyok az ügyön. Különben azért kértem a másik projectet Tőled. Tudod, pár hónap és állítólag az **EVE-GATE** megint lenyugszik. Van egy tervem. Egy hajót az újoncokkal fogunk védeni az extrém körülményektől, és velük oldjuk meg az adatszolgáltatást is. Amikor az energiamező a leggyengébb, bepasszírozzuk a kapuba azt a hajót. Aztán sűrűn imádkozunk. Ha sikerül, a legnagyobb rejtély megoldói lehetünk. Mondanom se kell, hogy még az ükunokád is emlegetni fog. És belekerülsz a krónikákba is.
- Na csak az kéne még – nevette el a mondat végét, majd letette.

Beérkező hívásra most nem számított. Kellemetlen, de elkerülhetetlen bizonyos rendszereknél, hogy ellenőrzik a rakományt, a hajót, a pilótát és a papírokat.

- Van valami bejelenteni valója ? Drog, pia orvosság, fegyver ...
- Ugyan már, hova gondol. Felfedező vagyok, de ezt már ügyis ellenőrizte. Egyetlen elhagyott IBIS-t láttam pár rendszerrel odébb, kiegészítve. De gondolom ez sem új maguknak. Tiltott árum nincs. Hacsak az a pár tonna speciális nanofleet nem az. Találtam őket és tudom, hogy képesek a nullponti energiamezőt felhasználni, így bárhol és bármikor alkalmazhatóak, nem úgy, mint azok, amiket mindenki ismer. El akartam adni a hadseregnek, a kormánynak, még a helyi maffiát is megkerestem, de hát nem értenek a technikához.
- Hogy ma milyen vicces kedvében van Ursa! No menjen hamar, ne raboljuk egymás idejét.

Valószínűleg nem erőltette volna a mosolyt magára, ha tudja, hogy Ursa mennyire az igazat mondta. Mentségére legyen mondva, neki se nagyon hittek volna a főnökei, ha ilyesmi történettel állt volna eléjük. Lehet, hogy így volt a jobb neki ...

Hazafelé könnyed útja volt, simán és gyorsan megtette azt a pár rendszernyi távolságot. Ledokkolt, majd hazasétált. Otthon várta 62 levél, 27 üzenet, 1442 e-mail, és 12 titkosított jelentés. Sebaj, van 4 napja. A 62 levélből kettőn semmiféle jel, azonosító, de egyéb matrica, bélyeg sem - egyből kuka. A maradékból 33, a banktól a szolgáltatóktól, és a szokásos alapítványi adakozást kérő levelek voltak. 27 levelet pedig gondosan magához vett, most még nem bontotta ki. Pontosán tudta kik küldték. Az üzeneteket átfutotta, és az egyiknél elgondolkodott. Aztán folytatta a jelentésekkel, majd legvégül a e-mail áradatot nézte át. 1 órát sem volt otthon, visszaült a hajóba, és kidokkolt. Az **autopilotot** bekapcsolta, majd aludni ment. 28 ugrás volt még a célig, de nem lett volna rövidebb sokkal akkor sem, ha nem a biztonságosabb utat választotta volna. Így legalább aludhatott ...

Közben Edmund a hangárban szorgoskodott ...

- Gyerünk emberek gyerünk! Nem szeretném, ha késlekedés lenne! A három hajónak egy órán belül el kell indulnia. Rendben vannak a rendszerírók ?
- Mind a három hajó a miénket viseli, az eredetiek most vannak a formázóban – kacsintott a fiatal fiú.
- Rendben van, elégedett lesz a főnök, ha megvagytok mehetek haza!
- Van egy nagy bedobozolt valami a másik kiléptető teremben azzal mi legyen ?
- Ó te jó ég ! Rég úton kellene lennie! Miért van az még itt ?
- Én nem tudom, csak annyit tudok, hogy a C.SZ.R. emberei voltak itt a minap és vizsgálgatták. Ezek szerint nem adták még ki a kiviteli engedélyt rá.
- Jól van mindjárt utánaézek, ha megvagytok tényleg mehetek haza.

Edmund leült a számítógépe elé, és majdnem 20 perc alatt kiderítette a késlekedés okát, és hogy mit is kellett volna tennie pár emberkének. Azt is tudta, ezt személyesen kell elintéznie, nem megy a gép segítségével. Felírt pár adatot egy cetlire, majd gondosan összehajtva a zsebébe tette.

Nem volt messze a Szövetségi Rendőrség épülete, egyenesen oda indult, pedig máskor, ha fizettek volna neki érte, akkor sem ment volna oda be.

- Jó napot kívánok, én a
- Üdvözlöm Edmund, a 17. emelet 1788. szobába fáradjon, ott fognak önnek segíteni.
- Ööö ... Köszönöm.

Elindult, és majdnem felért, mikorra rátört a felsimerés, hogy az új azonosító chip alkalmazása óta elég, ha köszön, mert mindenki tudja ki is ő, mit is akar. Ez számára valahol megnyugtató, ugyanakkor elkésérítő dolog. Nem mintha bármiféle módon befolyásolhatta volna az alkalmazását. (Ráadásul itt a rendőrségen még komolyabb biztonsági rendszer volt kiépítve, még a mellékhelységek is a rendszer tudtával voltak csak látogathatóak.) Mentségére legyen mondva, nem sűrű látogatója ennek az épületkomplexumnak, és nem is nagyon érdekelte ez a vadonatúj chip-mizéria sem. Bízott Ursában, hosszú évek óta ismerte, és ha ő azt mondja ez így jó, akkor az így jó.

Megnyújtotta lépteit, mert nyomasztotta a folyosó hossza, és bosszantotta, hogy valamelyik idióta, számára érthetetlen logika szerint sorszámozta a szobákat. Végül csak meg lett az ajtó. Kopogott, majd benyitott. Bár számított rá, az ajtó nyikorgása most elmaradt.

- Kezeit csókolom Hölgyem.
- Üdv Edmund, rég láttam, minden rendben van ?
- Hát ... Azt hiszem, ha rendben volna, nem volnék itt. Egy engedélyeztetés ügyében vagyok itt. - és próbált mosolyt erőltetni az arcára
- Ugyan Edmund, ugyan ! Megmondtam Ursának minden rendben lesz, és minden rendben is lesz. – közben a hölgy megnyomott egy távirányítóra emlékeztető valamin egy gombot.
- Szükséges az Hölgyem? – mutatott a kezében lévő dologra.
- Edmund Edmund – kacagott – Mikor lesz már több bizalommal felém. Ez csak az elektromos árnyékoló rendszer aktivátora. Nincs mitől félnie.
- Nem félek én, csak tudja ez a hely ...
- No, a lényeg – fordította komolyabbra a szót a lány – Elküldtem az engedélyeket a megfelelő helyekre, Ursának meg én magam vittem el, még tegnap este, és bedobtam a postaládájába. Meglepett viszont, hogy nem szólt vissza. Ez nem jellemző rá.
- Én sem találkoztam vele, de gondolom, akkor tényleg minden rendben van. Hát ... akkor mindent köszönök, és a legjobbakat – Elemelte volna a sapkáját, de nem volt rajta, így elég mulatságosra sikeredett a mozdulatsor.
- Jól van Edmund – Mosolygott, majd kacsintva hozzá tette: Üdvözlöm a barátnőjét is!

Az ajtó kinyílt önmagától, és a férfi zavartan igyekezett kifelé a szobából. Visszanézett, és még látta, amint a lány egy másik gombot nyomott meg a távirányítón, vagy micsodán. Hamar kiért az épületből, és azonnal a kézibeszélője után nyúlt.

- Én vagyok az! Nicolas, merre vagy most ?
- Most lettünk kész úgy öt perce a hajók úton mindenfelé, és a kisebb láda is úton [Oisio](#) felé, miért?
- Nem jelentkezett a Nagyfőnök ?
- Nem tudok róla, de maradtak még páran a hangárban.
- Rendben, kérlek maradj elérhető, lehet hogy szükségem lesz még rád. Ugye tudod hol lakik a Főnök ?
- Persze! Tudom, és nem is messze tőlünk. Maradok vonalban, számíthatsz rám
- Majd jelentkezem.

A hangárban most már senki nem volt, de az üzenetrögzítők mindegyike kintről is leolvasható volt. Most azonban nem volt mit leolvasni róluk. Elgondolkodott, valami nem stimmel, és ha valami nem stimmel, az nagyon tudta idegesíteni. Ránézett az órájára, majd úgy döntött elmegy ő maga és körülnéz Ursánál. Volt kulcsa, már sokszor volt rá szüksége. Sietett, sötétedett.

Öt perc sem telt el, már a lakás előtt állt. Minden rendben volt, bár a postaláda üresen tátongott a sötét lépcsőházban. A kulcsot a helyére illesztette, majd beütötte a saját azonosítóját. Az ajtó kattant, majd résnyire nyílt. Belépett, és a világítás rögtön reagálva kellemesen bevilágította a lakást. Azonnal látta, hogy volt itthon Ursa, mert leveleket látott az asztalon. Nem tévovázott, odalépett, majd átnézte őket. Nem találta meg, amit keresett, majd elgondolkodva lassan az ajtó felé indult. Lépett még kettőt, majd hirtelen visszafordult, és

belenézett a sarokban álló szemetesbe. Arca felderült, kivette a két érintetlen borítékot, majd sarkon fordult, és elhagyta a lakást.

Reggel, az öt órai hírek már hangárban találták Edmundot. Épp arról volt szó, hogy a nem túl messzi rendszerek valamelyikében lévő **EVE-GATE** hosszú évek óta mintha szelídülni látszana; amikor megjöttek a vámhivatal emberei.

- Jó reggelt Uram!
- Uraim, nagyon frissek így kora reggel. Kávé? Tea?
- Köszönjük, elfogadjuk.
- Itt van az engedély, amire vártunk, igaz magamnak kellett utánajárnom, de a lényeg hogy rendben van minden.

A hivatalnok átvette a mágneskártyát, majd lehúzta az övén lógó szerkezettel. Pár pillanattal később a kijelzője csippanzott egyet, és zöldre váltott. Odament a szekrény méretű lefóliázott dobozhoz, majd a zsebéből elővéve ráarkta a kísérő elektronikát. Az engedélykártyát belehelyezte, és az egészet hitelesítette. Az elektronika azonnal létrehozott a csomag körül egy erőteret. Amin egyetlen atom sem tud keresztül jutni. A csomag hitelesítve volt, egészen a célállomás leoldójáig.

- Most már tényleg rendben, a célállomás **Oisio**, a karanténoldó kódot felinstalláltuk, lehet behajózni a cuccot.
- Itt van a kávéjuk, engedelmmükkel én mennék, sok a dolgom. És köszönöm a gyors intézkedést. Nicolas majd segíti önöket, ha valamire még szükségük volna.

Kezet rázott a hivatalnokokkal és elsietett.

Ursa hajója a megadott koordinátákra érkezett. Megállt az űrben, majd a kiengedett nyolc mélyűrfigyelő **drón** elindult, hogy egyetlen hatalmas kocka csúcsaira helyezkedjen el. Amint elérték a pontokat rádióhullámokkal összekapcsolódtak, és lassú hajó körüli keringésbe kezdtek úgy, hogy egymáshoz viszonyított helyzetük 10 cm-nél többet sosem változott. Azért ez az érték egy 50 millió kilométeres kocka méreteihez képest elhanyagolható. A hajó ennek a képzeletbeli kockának a közepén, - a drónokhoz hasonlóan - álcázva foglalt helyet, és őrizte gazdája gondolatait.

Hét hajó közelítette meg az utolsó 5 órában. Egyik sem jött közelebb 5 **AU**-nál. Majd érkezett egy hajó, amit ezelőtt nem láthatot senki. Ismeretlen volt, nem ezen rendszerekből származó. Mégis a **drónok** veszélytelennek minősítették és hagyták, hogy egészen Ursa hajója mellé kerüljön. Az ismeretlen óriás némán, de meglepően gyorsan körüljárta a **Buzzardot**, majd egy perc sem telt el, amikor távolodni kezdett. Az egyik drón valamiért riadót jelzett abban a pillanatban, amikor az idegen hajó hihetetlen sebességre gyorsítva **pontosan a 30 rendszerrel** odébb lévő **EVE-GATE** felé elugrott.

Ursa felriadt, nézte a kijelzőket, nem értette mi is történt. Odaült a monitorok mellé, és lázasan nézni kezdte az adatokat. A hideg futkosott a hátán, amikor meglátta a drónjai felvételeit az 5 perccel korábbi eseményekről. Minden esetre mindent rendben talált, de azért most más volt minden, mint ezelőtt. Nem tudta miért, de egy megfoghatatlan érzés kerítette hatalmába. Gondolta majd később visszatér a dologra, de most nem ezért van itt. Hogy hajójának tömege jelenleg nagyjából 100 kilogrammal több, mint induláskor, az nem tűnhetett fel neki ...

Visszarendelte a **drónokat**, majd gondosan elkülönítette a hajó elektromos rendszereitől, és egy konténerbe zárta őket. Kirendelt újabb nyolcat a korábbiak helyett, és tovább várt. Tudta nem kell sokáig várnia. Volt még másfél óra.

A **Gallente** hajó álcázva érkezett, alaposan megvizsgálta a környező űrt, de nem elég alaposan. A 8 drón nem tűnt fel az érzékelőknek, de nem is csoda; nem arra voltak kalibrálva. Megközelítette Ursa hajóját, majd megállt, kínosan ügyelve rá, hogy az esetleges fegyverek hatótávolságán kívül maradjon. Leadta a megbeszélte jelzést, és várt.

Eljött az idő. Ursa az óráját nézte, még lett volna fél óra. Tudomásul vette, majd a hajó méltóságteljesen a másik felé vette az irányt. 2 perc múlva a két hajó távol mindentől lebegett az űrben. Összekapcsolódtak.

- Nos elhoztam, amit kértél
- Én is az árát, pontosabban a felét. A másik fele bankban van és most azonnal utalom, ha minden rendben.
- Igen az ár ... Ebben kicsit módosítanunk kellene

Ursa szeme összeszűkülte. Nem szerette sosem, ha utólag, egy már kialakított áron módosít az eladó, vagy akár a vevő.

- Nem teljesen értem miért kellene erről beszélni. Itt van az összeg, amiről megegyeztünk, mutasd az árut, megnézem, megvizsgálom, ha minden rendben kifizetlek, és mindenki megy a dolgára.
- Nézd Ursa, ne haragudj meg érte, de tudod, hogy megy ez manapság ...
- Na idefigyelj – Vágott közbe mérgesen – Tudod mennyire elítélem az ilyesfajta viselkedést! Mondd meg mit kérsz érte!
- Nos ... Van vevőm, aki a dupláját fizetné annak, amiben mi korábban megegyeztünk. Annyiért inkább neked adom el.
- Tudod mit ? Add el neki!

Azzal sarkon fordult és elindult saját hajójára. Még a **Gallente** hajón elejtett valamit, ami leginkább egy gombostűre hasonlított. Persze nem az volt.

Dühösen lezárta a légszilipeket, és távolodni kezdett. Visszarendelte a drónokat, és vissza se nézett, úgy ugrott át a szomszédos rendszerbe. Beállította a hazafelé vezető utat, letiltotta a bejövő kommunikációs csatornákat, és lefeküdt aludni. A **Gallente** hajón elejtett adatgyűjtő és nyomkövető ontotta az adatokat magából. Ez volt az egyetlen adatforgalom Ursa hajója felé.

Mortannak méltán volt lelkiismeret furdalása, végülis már volt egy megállapodása Ursával. Persze kevés olyan ember van a galaxisban, aki ellent tudott volna állni egy olyan lehetőségnek, amit neki kínáltak fel.

12 lezárt, kétes eredetű láda volt a rakterében. Tartalma megegyezett azokéval, amik Ursa hajójának gyomrában voltak. Egyik láda ugyan bontva volt, de jelenleg erőtér védte. Vagy, hogy fogalmazzunk úgy, erőtér védte a galaxist a láda tartalmától.

És ez nem volt túlzás ...

A korundiai hajó pár napja egy vészjelzésre érkezett ebbe a galaxisba. Évezredek óta nem jártak erre felé, mert az átjárót valaki, valakik lezárták, több mint 5800 esztendővel ezelőtt. Gondoskodtak róla, hogy bizonyos fejlettségi szint alatti technológia képtelen legyen megérteni az erő mibenlétét, és képtelen legyen hatását még csak gyengíteni is. Azonban,

hasonlóan a nukleáris elemek felezési idejéhez itt is létezett egy tendencia, ami a védőmező erősségét erősen befolyásolta az idő múlásával. Így 5800 éve a kapu innen visszafelé átjárhatatlan volt. Arra viszont senki nem gondolt, hogy közülük fog valaki átmenni a járaton. Egy kisméretű gyorsjáratú hajó megtette, mert meg akart gazdagodni, és az [EVE galaxis](#) fejletlenebb fajainak elmaradottságát kihasználva remélt gyors meggazdagodást. Habár az átlépés tiltva volt hosszú nemzedékek óta, mégis megtette. A túloldalon aztán mindenféle kapcsolatfelvétel nélkül egy helyi kalóz csapat megtámadta őt és, bár fegyverei jóval hatásosabbak voltak, 15 hajóval nem bírt. Nem sok maradt a hajójából, és a kalózok meg is lepődtek a heves ellenálláson. De elkönnyelték saját veszteségeiket és széthordták azonnal, ami maradt a roncsok között. A tábornok csodálkozott, hogy ennyire ne foglalkozzanak egy nyilvánvalóan teljesen idegen faj jelenlétével. Aztán csak legyintett és letudta azzal, hogy ez is csak az elmaradottságukat támasztja alá. Néhány rendszerrel odébb figyelte egy aprócska hajóra, melynek rakterében az elveszett 40 konténerből volt pár darab. Azt is látta, hogy egy voltaképp fegyvertelen – talán felfedező – hajó lebeg az űrben. A 8 kihelyezett védelmi műholdja fejlett volt, és bár nem tartott sokáig átprogramozni őket, úgy ítélte meg több figyelmet szentel a hajónak. Elhelyezett hát egy általános, feladatokra programozható egységet a hajón, és ment vissza az átjáró felé. Volt még egy gyenge jele, ami figyelmet érdemelt. Nagyjából 12 egységnyi hiányzó anyagot sejtetett a sugárzás. Ez a hajó szintén megkapta a NARF-6-ot. Összeszedte az átszökött hajó roncsait, és semlegesítette a térséget. Elküldte jelentését a főhadiszállásra, majd álcázta magát és várt.

Mire Ursa hazatért, a 7 hajó teljesen bevetésre kész állapotban volt. Mindegyikben ott volt a rendszeríró, feltöltve olyan adatokkal, amik bizonyították, hogy az utolsó héten felfedezni, kirándulni, versenyezni voltak. Mindegyikben ott volt egy érdekes, teljesen zárt, ajtót, ablakot nélkülöző páncélszekrény méretű teljesen fekete konténer. Az egyetlen dolog, ami a felület egyenletességét megtörte, az egy kisméretű interfész volt. Szabványos flotta interfész a nagykapacitású programozó áramkörökhöz. A konténerek elhelyezkedése volt érdekes, mert mindegyik pont a hajó diagnosztikai kapcsolótáblája felett volt közvetlenül. Nem mintha a repülés során oda csatlakoztatni kellene bármit is. A rendszerírók kijelzőjén egy 13 nappal későbbi dátum volt látható, és ha valaki ránéz meglepődik, mert nem pörögtek a másodpercszámlálók a szokásos módon. A csatlakozó vezetékjein pedig egy-egy kis fekete kocka.

- Sziasztok !
- Üdv nagyfőnök – virult fel Nicolas – Rég láttam, remélem minden rendben van.
- Ahogy vesszük. Van a hajólaborban egy adattároló. Jelenleg is futnak be rá az adatok. Egy másik hajón elhelyezett nyomkövető a jeladó. Szeretném pontosan tudni merre jár.
- Ez igazán nem probléma, máris ráállítom a szoftvert.
- A másik dolog, egy érdekes jelenséget láttam a minap, és nem tudom mi volt. A DN drónjaim rögzítettek is az eseményről pár adatot, és talán kép is van, megkérnélek, hogy különösen óvatos adatkezeléssel próbálj valami kiértékelés-félét alkotni.
- Meglesz – Lelkesedett a fiatal laboráns.
- Megjöttek a programozó áramkörök ?
- Rendben érkeztek és rajtuk is van a szoftver. És megvannak az azonosító chippek is. Már csak a pilóták kellene – lengette meg mosolyogva a kezében lévő chip beültetőt.
- Edmúdról tudunk valamit?
- Ma még nem láttam, de nem is volt még szükség rá
- Jól van Nicolas, meg vagyok elégedve a munkáttal. Most hazamegyek pihenni, kérlek, ha megtudtál valamit a drón adatokról értesíts, bármikor is végeznél.

- Meg lesz! Jaj Főnök ... Ne haragudjon már, hogy felhozakodom, de beszéltünk pár hete arról, hogy a laborba kellene valaki új munkaerő. Akkor abban maradtunk, hogy később visszatérünk rá ...
- Nicolas ! – szakította félbe, miközben a fiú vállára tette a kezét. – természetesen nem felejtettem el a dolgot, de most kissé el vagyunk havazva a dolgainkkal. Azonban pont most, hogy jött ez a drónos dolog is, én is úgy érzem, kellene még valaki. De ha jól érzem ki a szavaidból, Neked már van ... hogy is mondjam ... jelölted az állásra.

Elmosolyodott, és a fiúra nézett kérdően....

- Ööö .. igen, nos igen. Volna egy lány, akit alkalmasnak találnék. Megbízható, és becsületes is. Ismerem jól. Uram! Kérem vegye őt fel – Lelkesedett.
- Beszélek Edmunddal, részemről különben rendben, ha majd túl leszünk ezeken a dolgokon – mutatott a feketére festett hajócsapatra – szeretnék a hölgygel beszélni is. Holnap legyen itt és segítsen Neked. Fogjuk fel ezt a pár napot próbaidőnek. Rendben?
- Uram nagyon hálás lennék ... komolyan ...

Ursa mosolygott, és mosolya mögött valódi öröm és tisztelet volt. Elégedett volt a beosztottjaival. - Jó csapat ez – Gondolkodott szinte hangosan.

Edmundot hívta. De majdnem össze is ütköztek a folyosón, amikor a férfi lobogtatva két fehér borítékot leplezetlen öröm kifejezésével az arcán érkezett.

- Leszokhatnál már a jelöletlen borítékok kidobásáról Főnök
- Miért is?
- Még a rendőrségre is be kellett mennem, mert az úgymond sima engedélyezés nem ment simán. A borítékban, amit kidobtál, volt az engedélyeztetés írásos formája. Szerencsére beugrott, hogy világ életedben utáltad a jelöletlen leveleket. Azt hiszem, ha nem ismernék ilyen jól, még mindig várnának a verdák az Oisioi behajózásra.
- Nem mondom, hogy értem mit mondasz, de a lényeg hogy rendben van minden. Mert ugye minden oké?
- Persze, csak az a hölgyike a rendőrségen
- Mi van Vele ?
- Háát .. nem tudom ... olyan furán viselkedik velem. Nem szeretem, ha valaki ennyire igyekszik kedveskedni.
- No majd beszéllek Vele – Mosolyodott el sokadszor Ursa – Tudod egyedülálló, és lehet, hogy társra vágyna. Tudja ugyan, hogy van valakid, de jó vagy nála. Viszont nagyon jó ember, és segítőkész. Vele sose lesz se neked, se másnak gondja
- Jól van, ahogy gondolod, csak nekem szokatlan, amikor egy lány ennyire nyíltan jelzi számomra, mit is szeretne.
- Gondoltam, én is ismerlek elég alaposan. És van is egy jó hírem. Sikerült szereznem belépőt a jövő hétre. Tunttarásra az évadnyitó krikett bajnoki selejtező találkozójára. Meg utána van valami vacsora est. Tudod, a szokásos protokolláris összejövetel. Nekem úgyis más dolgom van. Vidd el a barátnőd. Megérdemli, sokat segített nekünk. Most viszont megyek, kiveszek egy nap szabadságot.
- Oké! Holnapután találkozunk !

Két nap múlva a délutáni órákban Ursa visszatért a horgásztúrájáról, és épp dicsekedni készült a fogott halaival.

Edmund megelőzte. Szemlátomást izgatott volt, Ursa azonnal tudta hogy a fotómutogatás most elmarad ...

- Jaj míg el nem felejttem. Nicolas szölt, hogy ugorj be hozzá, ha van szabad félórád.
- Most még bent van vajon?
- Öt perce még bent volt, gondolom még dolgozik, munkaidőben vagyunk még.
- Igyekvő a fiú, nagyon elégedett vagyok vele, és ha minden igaz van egy ismerőse, aki jön hozzánk dolgozni, kérlek figyelj rá is, én majd akkor foglalkoznék vele, ha ezeken túl vagyunk – sandított a fekete hajókra. Van még egy kérdésem. Van Urulul nevű alkalmazottunk ?
- Tudtommal nincs és nem is volt soha. Miért ?
- Semmi, semmi ... Na megyek Nicolashoz ...

Nicolas nem tudta palástolni lelkesedését, amikor Ursa belépett hozzá. Majdnem két napja dolgozott a drónokon, és most is, mint mindig, ha valami újat talált, vagy látott nagyon lázba tudta hozni. Fáradhatatlanul bújta az adatbázisokat, és a létező összes publikált és nem publikált forrásokat. Próbált magyarázatot találni arra, amire talán nem is lehet.

- Szia Nicolas, hallom jutottál valamire a drónjaimmal
- Főnök ! Jaj de jó hogy jön. Ez valami nagyon brutál dolog, Nem is tudom, hol kezdjem. Jaj ... hova is tettem a feljegyzéseim ... – hadarta a fiatalember
- Nicolas. Ül le, vegyél szépen levegőt, és kezd talán az elején.
- Igen is ! Nos Azt hiszem ez valami nagyon új, vagy talán régi. És idegen. Higgye el főnök, láttam már pár furá dolgot, de ez itt mindegyiket felülmúlja. Átnéztem az adatokat, és olyasmit találtam, amire nincs magyarázat. Illetve biztosan van, de nem tudom mi.
- Hallgatlak – komolyodott el Ursa.
- Átnéztem az adatokat, amiket rögzítettek a drónok. Az a meglepő, hogy az egyik drón videostream-jén látható valami, ami leginkább egy hajó lehet. A meglepő az, hogy a térérzékelők nem jeleznek semmit sem. Sokáig nem tudtam miért, és ezt találtam.

Azzal Ursa elé tett egy leporellóra nyomtatott vagy nyolc oldalas listát. Ursa elsőre nem tudta mi az, bár kísértetiesen hasonlított a még gyermekkorában használt programlistákra.

- Ez gondolom valamelyik drón programlistája.
- Így van, mégpedig mindegyiké. Ami meglepő, hogy nem az eredeti program van bennük – mutatott pár tollal bekarikázott, nyilvánvalóan kommentezett programsorra.
- Nem értem mi a furcsa ebben, programozhatóak a drónok, mit jelent pár megváltoztatott kódsor?
- Ez igaz főnök, de speciális intrefész nélkül, kint az űrben, ez aligha megoldható.
- Hmmm ...
- És ami lényeg, így megváltoztatni egy programkódot ma gyakorlatilag nem vagyunk mi képesek.
- Hogy érted hogy ”mi”?
- Úgy értem főnök, hogy akárki is változtatta meg, nem a mi világunk embere volt! Ismerek minden trükköt, módot és sok minden olyat, amit szinte senki, és konzultáltam is pár ismerősömmel, és azt kell mondjam, igencsak meglepne, ha ezt a mi világunkból bárki meg tudná tenni.

Ursat megint az a háborzongató érzés kerítette hatalmában, ami pár napja a hajójában amikor felriadt és az adatok olyat mutattak neki, amit nem mutathattak. Elgondolkozott, és kissé megijedt. Aztán továbbgondolva arra jutott, hogy akárki, akármi is volt az a dolog, ha ártani akart volna, nyilvánvalóan már régen megtehetné volna. Leült Nicolas mellé, majd figyelt.

- A változás a drónoknál Konkrétan mit jelent ?
- Tulajdonképp nem komoly változtatás, mindössze a méretérzékelési paramétereket írta át valaki vagy valami. Ezért nem riasztoták a hajót a drónok, amikor megközelítette az a valami – mutatott egy bőlintással, a nem túl messze lévő monitoron vibráló kimerevített kép felé.

Átmentek a szomszédos szobába, ahol ez a monitor is volt. Helyet foglaltak. Nicolas mesterien kezelte a videoszerkesztőt is, Ursza nem tudta ezt is nem észre venni ...

- Nézze főnök! Itt van, ami meglátogatta magát – azzal lejátszotta a felvételt.

Ursza megint ledöbbsent, bár átnézte ő is és többször is, de így kitisztítva a jelet, és feljavítva a minőséget, még nem volt szerencséje látni. Ismét megdöbbsentette az idegen hajó mérete. Még a [Titánok](#) is jóval kisebbek ennél ... Próbált összpontosítani, de akárhogy erőlködött nem ismerte fel a járművet. Ami nem csoda, hiszen egy korundiai felderítőhajó személyzet nélküli kompja volt. Ebben az űrben pedig, ezt a hajótípust nagyjából 5800 éve nem láthatta volna senki.

- Hogy ez milyen hatalmas ... Mi a fene lehet ez ? Sose láttam ilyet ...
- Se maga, főnök, se más. Ez egy idegen hajó, és nem lepne meg, ha kiderülne az újdonsült nanofleet is tőlük származna.
- Ők írták volna át a drónok programjait is ?
- Akár. Tény, hogy a módosítást felügyelő rutinok megkerülésével történt a dolog.
- Ezt félek nem egészen értem.
- Nos az egy dolog, hogy interfész nélkül programoz valaki a nyílt űrben drónt. Ezt, ha nagyon muszáj volna, én is megoldanám. De a saját biztonsági protokolljukat kikerülni ... Nos, erre nem igazán tudnék mit kitalálni. Bármi megpróbálja átírni a fő rutinokat, nyomot kellene hagyjon. A program, az önellenőrző rutinjával a ROM-ban rögzített adattábláját összehasonlítja a RAM területen tárolttal, és ha eltérés van, az azonnal észrevehető. Egyszerűen nem lehetséges a ROM megváltoztatása nélkül módosítani a fő programot úgy, hogy futásképes maradjon, mindenféle értesítés, és egyéb nélkül. Leegyszerűsítve: ezeket az adatokat valami közvetlenül a csak olvasható memóriaterületen változtatta meg, mégpedig működés közben, és direkt nem az "átírta" szót használtam! Egyetlen órajel ciklusideje alatt kell az összes kódot megváltoztatni, különben az épp futó alkalmazás összeomlik. Ez az idő pedig rendkívül kicsi intervallumot jelent. Ez olyan rövidke pillanat, amennyi idő alatt az atomok sem tudnak befejezni egy teljes rezgés ciklust sem! És ennél sokkal fontosabb az időzítés. A Drónok programjának egyetlen ciklusa a másodperc milliárdod része alatt lefut. Maga a kódsor több millió soros. Tehát a változtatást a milliárdod másodperc milliomod része alatt kell elindítani, és ha csak egyetlen sorral odébb íródna át a program könnyen lehet hogy nem sikerül, és az egész rendszer használhatatlanná válik. És úgy érzem, jelenleg nem ismerünk technikát, ami erre képes volna ...
- Hát nem tudom, ha így van, az nem biztos, hogy jót jelent. Különben mi van az új munkaerőnkkel ?

- Már dolgozik! Pont az új személyi azonosító chipeken dolgozik. Holnapra azok is megvannak, és akár kezddhetünk az akcióval. Igazából a rendszerírókat várjuk még vissza, és miután bekerültek a mackókba, elmondhatjuk hogy a végső fázisba léphetünk.
- Örömmel hallom. Kérlek, ha valami új derülne ki ezekről az izékről még, értesíts. Még valami. Nicolas! Mond Neked az a név valamit, hogy Urulul ?
- Kellene hogy mondjon ? – tűnődött el a fiú ...
- Nem, csak tudod ... Na mindegy. Álmodtam valamit, abban volt ez a név

A tábornok megkapta a jelentésére a választ. Nagyjából a szokásos tartalommal. Igazából fel sem kellett bontsa, hogy tudja a tartalmát, de azért adva a protokollnak átolvasta. A lényege az volt a válasznak, hogy szerezze vissza a hiányzó mennyiséget, avagy ha az nem lehetséges, semmisítse meg. Azonnal kiadta az utasítást, hogy keressék meg a hajókat, amin az anyagot detektálták. Megvolt a hajó, igaz most még csak az egyik. Nagyjából egy másodpercig tartott megtalálni a rendszereinek. Nem volt messze mintegy 25 fényévnyire. Az egy ugrás. Parancsot adott. Nyitott egy kommunikációs csatornát és hívta a hajót, magát gazdag kereskedőnek kiadva ...

Mortan meglepődött a híváson. Próbálta lenyomozni a forrását, de azon kívül, hogy 5 fényéven belül van, mást nem tudott meg. Utasította a hajó rendszereit az alaposabb [scannelésre](#). Bár sejtette, ilyen távolságból nem fogja megtudni azt, ami érdekelné.

- Miben segíthetek uram?
- Úgy tudom, van valami Önnél, ami nem az öné. Én megvenném. Kérjen bármennyit, megadom.
- Hmm, érdekes, hirtelen milyen sokakat érdekel az árum. És mondja csak, honnan szerzett tudomást a dologról? És ne mondja nekem, hogy a sarki villanyoszlopon találta kiragasztva a hirdetésem.
- Maradjunk annyiban, tudom milyen áruja van, és tudom mit ér meg nekem. Mondja meg az árát, és adom a pénzt abban a formában, ahogy szeretné. Mindegy mekkora összeget mond, ki fogom fizetni. Sőt mögé írok még egy nullát, hogy ne mondja, kicsinyes vagyok
- Nos, át kell gondoljam a dolgot. Kérek egy órát gondolkozni
- Rendben, egy óra múlva hívom

Mortan teljesen összezavarodott. Nem tudta pontosan mi ez, amije van, és nem tudta azt sem ki volt az, akivel az imént beszélt. Persze csábító az ajánlata, és fene tudja akár szerencséje is lehet vele. Aggódott azonban, hogy nem sikerült a jel forrását azonosítani, és azért is, mert az utóbbi 8 órában nem volt hajómozgás a szomszéd rendszerek felől a kapukon keresztül. Ez pedig azt jelenti, hogy akivel beszélt, nem a kapun közlekedett, vagy átjátszót használ. Az utóbbi lehetőség talán még nyugtalanítóbb. Ki az, aki úgy akar üzletelni, hogy nincs is jelen. Mikor látna ő ebből pénzt ? Sehogyan sem jó. Ugyan mit tehetne ... Bármennyiszer gondolta végig, ugyanoda lyukadt ki, ebből jól nem nagyon jöhet ki. Ursát is csúnyán átverte, amit immár nagyon bánt, és épp elég volt az ilyesfajta bonyodalmakból. Nagyon-nagyon elkeseredett, hogy idáig fajultak a dolgok. Az egy óra hamar letelt

- Nos? Mi a válasza?
- Átgondoltam, és azt hiszem nincs az a pénz, amiért megválnék az árutól.
- Elfogadom a döntését, az ön döntése. Felfedem valódi mivoltomat és ezzel a felhatalmazásom által le is zárom a tárgyalást. Én az Egyesült Földi Erők

Főparancsnoka vagyok. Feladatom az 5 helyi hónappal ezelőtt ide belépett földi hajó felkutatása volt. Az Önök által EVE-GATE-nak nevezett átjárón keresztül léptem az Önök rendszerébe, és megállapítottam, hogy az általam keresett hajót megtámadták, majd megsemmisítették. A róla eltűnt konténereinket kerestem, és ezekből az Ön hajóján van 12.

- Nem értem, pontosan ki is ön és mit akar.
- Lényegében teljesen mindegy, az egyik konténer úgy is sérült, nem a teljes anyag van Önnél, továbbiakban nincs értelme a párbeszédnek. Isten Önnel!

És megnyomott egy gombot. A Morton hajóján korábban elhelyezett eszköz működésbe lépett. Milliárdnyi előre programozott nanobot a tér negyedik dimenzióját megnyitva Morton hajójának mintegy 5 Kg-nyi mennyiségét kitétte a Földi cirkáló fő fegyverének számító anyagátalakítója sugárzásának. A következő milliárdod másodpercben a sugárzásnak kitett anyagban az elektronok pozitív töltésűvé váltak, a protonok meg negatívává. Mindez gyorsabban történt, mint a kialakuló robbanás maga. Morton utolsó gondolata az volt, hogy ezt nagyon nem kellett volna. És ő maga, a hajója, a teljes legénység, a 12 konténernyi idegen anyag, és az űrben lévő összes anyag mintegy ötmilliárd km. körzetben teljesen megsemmisült.

Nicolas nagyot nézett. Az adatfolyam, ami eddig érkezett a jeladóból, hirtelen minden átmenet nélkül megszakadt. Nem volt rá racionális magyarázat. Nagyjából egy percig nem is tudta mit csináljon. Aztán kiderítette merre volt a megfigyelt hajó, az adott pillanatban. Nem okozott problémát a megfigyelő műholdak hálózatára kapcsolódni. Pontosabban eddig nem okozott problémát. Most valahogy az adott körzetben lévő műholdak egyike sem adott magáról semmiféle életjelet sem, nem hogy adatot. Aztán pár óra kutatás után talált valamit. Közben mindenféle információk kezdtek áramlani a hálózaton. Beszámoltak valami iszonyatos erejű robbanásról. A szomszédos rendszerekből érkeztek bejelentések valami hatalmas felvillanásról, ami mindössze pár pillanatig tartott, de annál fényesebb volt. Szemtanuk szerint a szomszédos rendszernek, hacsak pillanatokra is, de két Napja volt. A helyi adók mindenféle találgatásokba bocsátkoztak, és jöttek a vadabbnál vadabb teóriák, feltételezések. Úgy döntött, nem ébreszti fel Ursát.

Mondjuk nem is kellett, a robbanás pillanatában Ursa felriadt, és furcsa érzése támadt. Nem tudta ezt az érzést hova tenni, és bár eddigi élete során mindössze kétszer érezte ugyanezt, pontosan tudta, hogy megint azzal az ismeretlen dologgal került kapcsolatba. Még csak hajnali öt óra volt, nem tudott visszaaludni. Határozottan egy név világított az agyában. Megint Uruluról álmodott.

Átment a hangárba, és leült. Nézte a gépeket, nézte a feketeségüket, és elgondolkodott vajon mennyi ússza majd meg a küldetést ... Felvette az asztról a jegyzeteit, majd átlapozta még egyszer, alaposan. Elvileg minden rendben volt, az eszközök készen álltak, az emberei készen álltak, ő maga is készen állt. Az ő hajója is készen állt. Odament az ablakhoz, és kinézett rajta. Oisio Napja messziről pislákkolt, és erősen elgondolkodott azon, hogy átköltözteti majd az egész hangárt, labort meg mindent egy, a központi csillaghoz közelebb lévő állomásra. Spórolhat a világításon, jobban követhetőek a napok. Idekint a rendszer peremén olyan egyhangú minden. Ha látszik is a csillag, akkor is sötét van, Az állomás 17 óra alatt kerüli meg a bolygót. Egyszerűen nincs az az ember, aki képes egy ilyen bonyolult keringési rendszerhez illeszteni az időbeosztását. Tény, hogy olcsóbb itt bérelni bármit is, de pont ebben a rendszerben a második bolygó keringési, tengelyforgási jellemzői meglepően jól igazodnak az egyetemes időszámítás 23 órás ciklusához. A galaxisban az elfogadott időszámítás a 23 órás napok, hét napos hetek, 35 napos hónapok, és a 12 hónapos évek.

Természetesen egy-egy kolónia használhat saját időszámítást, és ha jobban belegondol az ember nem is lehet máshogy. Ahány bolygó annyi saját naptár. Az emberek nagy része az űrben él. Van ugyan állandóan a bolygókon tartózkodó népesség, de a kapcsolatuk egymással jobbra kimerül az árucserében. Inkább nevezhetjük a kétféle népességet elszigeteltnek, mint bármiféle módon kapcsolódónak. Vannak persze bolygók, amik tiltottak. Rendszerint kísérleti helyszínek, vagy pont kialakulóban lévő fiatal civilizációk bölcsői, és persze vannak rejtélyesek, ahol tudni lehet, hogy élnek intelligens lények, de az összes információ ki is merül ezen tény ismeretében.

Ezen, és ilyeneken gondolkodott, amikor jelentkezett fiatal laboránsa, Nicolas.

- Főnök, nem ébresztettem fel ?
- Nem, dehog. De különben is tudod jól, ha élnek a csatornák azt se bánom, ha felébrednek
- Igaz Jó lenne, ha átszaladna hozzám, mutatnék valamit.
- Negyed óra és ott vagyok.

Nem ivott kávét, bár most nem is hiányzott. Jobban izgatta, hogy mit talált Nicolas, ha hajnalban keresi miatta. Azt sem döntötte még el, hogy aggódjon-e a felfedezés miatt, vagy örüljön neki. Persze mindaddig, amíg nem tudja miről van szó, ez nem is olyan meglepő.

- Mutass nekem valami jót Nicolas
- Jó reggelt Főnök. Ezt nézze ...

Azzal mutatta a megszakadt adathalmazt ...

- Megszakadt az adatfolyam. Láttam már ilyet Nicolas, csak ezért nem hiszem, hogy iderángattál volna hajnalok hajnalán
- Láta már a híreket Főnök? A titokzatos robbanásról, meg a többiről?
- Hmm, hallgatlak.
- Nagyjából abban az időben, amikor az adatok már nem érkeztek, a szomszédos régióban hatalmas robbanás volt. Egy üresnek hitt térrészben valami felrobbant mintegy 5 fényórás körzetben mindent elpusztítva. Tudni lehet a nem hivatalos csatornákon keresztül kiszivárgott információkból, hogy megsemmisült egy teljes készenléti flotta a titkos bázissal együtt, valamint legalább három kutató bázis. Persze ez emberéleteket is követelt, de erről hivatalos nyilatkozat aligha fog megjelenni bármikor is. Nincsenek felelősök, és csak megy az egymásra mutogatás.
- Ismerlek már, tudom, hogy egyéb adataid is vannak.
- Háááát ... Az az igazság, hogy van egy mélyűri felvétel, amit láttam, és ha nem én magam láttam volna azt a felvételt, amit a drónjaink készítettek azt is mondanám, hogy hamisítvány. Nos a titokzatos barátunk aprócska hajója nem más, mint egy modulhajó. A felvételen az van amint egy hatalmas méretű komplexumhoz, vagy anyahajóhoz kapcsolódik.

Ursat elképesztette ez, hiszen már az őt meglátogató hajó mérete is rendkívüli volt. Az utólagos mérések alapján nagyjából, 25000-35000 méteresre tippelte volna. Most meg azt kell hallja, hogy ez csak egy apróság egy még nagyobb valamihez képest, mitöbb, ez a két teljesen idegen és ismeretlen jármű kapcsolatban áll egymással. Megnézték a felvételeket, majd többször visszajátszották.

- hol készült a felvétel?
- A robbanás helyszínétől nem messze.
- Hogy szerezted meg ?
- Vannak barátaim katonai körökben, az egyiküktől kaptam, azzal a kikötéssel, hogy nem mutatom meg másoknak.
- És ő tud a mi kis akciónkról?
- Nem.
- Rendben, ez maradjon is így. Különben megbízható?
- Maximálisan, Főnök.

Ursa nyugtalanul biccentett majd kiment a laborból. Tudta, hogy nem hagyhatja immár a történeteket figyelmen kívül, és csak remélte hogy az akcióban nem kell változtatnia az események miatt. Felhívta Edmundot.

- Én vagyok !
- Jó reggelt Főnök – és a hangján hallani lehetett, hogy ezekben a pillanatokban ébredt fel.
- Mondd csak Edmund, Mortan nem jelentkezett az utóbbi napokban ?
- Nem
- Nem is üzent semmit halála előtt ?
- Te jó ég ... Meghalt ? És hogyan ?

Ursa most gondolkodott el először a dolgon. Valóban meghalt az a szerencsétlen? Biztos, hogy köze volt a robbanáshoz? Nem tudta megmagyarázni, de mindkettő kérdésére igennel felelt a tudatalattija anélkül, hogy erről bármiféle hivatalos adata lett volna.

- Nem lényeges ... semmi biztosat nem tudni. Szóval nem jelentkezett – kérdezte, bár a hangsúly alapján ez inkább volt kijelentés.
- Hát nem.
- Rendben van. Holnap indulunk, szedd össze a csapatot. Bevetés 3 nap 11 óra múlva. Visszaszámlálás ... T-80 óra MOST. A hangárban az óra mutatja a visszaszámlálási időt.
- Rendben van. Ott találkozunk?
- Lesz, aki ott csatlakozik, a listát átküldtem Neked. Csak velük kell foglalkozz, a többieket intézem én.

27 levél ment ki. Másnap 22 férfi és 3 nő méregette egymást az oisioi bázis előcsarnokában. Volt, aki már szóba elegyedett másokkal, és volt, aki csendesen lapozgatott valami újságot. Ursa egykedvűen méregette őket. Figyelte a viselkedésüket. Várt valamire.

- Edmund, mikorra lettek behívva?
- 12:40-re Főnök.
- Volt aki késett?
- Ketten késtek a járatuk miatt. A robbanási övezetet elkerülik mostanság, és ez okoz némi fennakadást a forgalomban. És ketten nem jöttek el. Róluk nem tudunk semmit
- 12:50 van. Egy óra múlva kezdjük. Ott van az a magas vörös férfi – mutatott egyikükre – Ő az első sorban balra, az első asztalhoz kerüljön.
- Rendben Főnök.

Saul nem ismerte egyiküket sem személyesen, és így őt sem ismerte fel senki a jelenlévők közül. Méregette az embereket, és továbbra is csendben maradt. Bízott Ursában, és nem is volt semmi gond, csak ezek az emberek nemsokára kötelékben fognak megtámadni valakit az ő parancsnoksága alatt. Fontos volt hát, hogy elsőre is szimpatikus legyen az, akit majd végül választani fognak. Figyelt, és jegyzetelt, hallgatott, és alaposan megnézte az embereket. Tudta jól, hogy a kezdés egy órás késése szándékos. Egyik teszt volt ez, és bizony lesz, aki megbukik rajta. Lassan telt az egy óra, és a jegyzetei egyre terebélyesedtek. Aztán végre bejött valaki, akit szintén nem ismert. Az illető azonban azonnal ránézett, mintegy sejtetve, hogy kapott némi eligazítást vele kapcsolatban. Szinte észrevétlenül bólintott és Edmund lassan, kimérten – mert ő volt, aki bejött – viszonzta a pillantást. Kitérte a dupla ajtót, és a hangárban, a rögtönzött előadóteremben helyet kínált a vendégeknek. 25, visszafojtott lélegzetű ember várta, hogy valami történjen. Ursa belépett. A teremben félhomály lett, csak a holografikus kivetítők halk duruzsolását lehetett hallani. Ursa beszélni kezdett.

- Hölgyeim, Uraim – hajolt meg a verbuválódott vendégsereg előtt- itt vannak, majdnem mindannyian. Örömmel látom. Lényegében ismert már a terv, ami alapján a végső csapás hadműveletet végre kívánjuk hajtani. Most mindenki kap egy tesztlapot, amit ki kell tölteni. Nekem most akad egy kis dolgom, dolgozzanak nyugodtan. Kapnak egy órát.

Edmund lépett be az ajtón, majd szótlánul minden jelenlévőnek kiosztott egy tesztlapot. Saul is kapott.

Először meglepődött, majd rájött, nem tudják a többiek ki is ő. Ursa közben kiment, majd Edmund is követte.

- pontosan 40 perc múlva szedd össze a lapokat.
- Nem egy órát adtál nekik Főnök?
- Csak szedd össze – mosolygott ...

Elvonult egy légkondicionált helységbe, és nézni kezdte az emberek arcát. Minden vendég kapott három kamerát. Az egyik mutatta az arcát, a második a tesztlapot közelről és ahogy töltögetik. A harmadik hátulról mutatta a teljes emberalakot. Volt még 10 speciális kamera, melyek a szobát pásztázták. Nem az optikai tartományt figyelték, hanem az infravörös hullámok közvetlenül az optikai tartománya melletti részére koncentráltak. A tized fok hőmérsékletkülönbséget is megmutatták. Mind a 10 egy-egy apró repülő szerkezetre volt erősítve. Ursa úgy irányította őket, ahogy csak akarta. Maga a flyfly – így nevezték a miniatűr szerkezetet – a technika csúcsa volt. A kamerát hordozó szerkezet fel volt szerelve távolságmérőkkel, amik képesek voltak a falaktól való távolságot milliméteres pontossággal mérni, másodpercenként 100 alkalommal. Az autonóm felügyeleti rendszer azonnal korrigálja a meghajtást, annak megfelelően, hogy a szerkezet – ha másképp nem óhajtja az operátor – egy helyben maradjon. Képes volt 5 cm/s légáramlás esetén is helyben maradni. Ez, egy fél milliméteres gépezettől elég szép teljesítmény. Mindegyik kamera mindenkiről a lehető legrészletesebb infraképet adta. Ezek alapján hamar kiderült például, hogy volt közöttük egyvalaki, akinek az egyik foga be volt gyulladva. Ursa nézte az embereket, nézte, ahogy dolgoznak. Elővette a névsort és egyszer-egyszer kihúzott róla egy-egy nevet. 30 perc telt el így, és a 25 névből már csak 15 maradt a listán. Amikor letelt a 40 perc, Edmund bement a szobába majd mindenféle bejelentés, szó, és felesleges mozdulat nélkül elkezdte összeszedni az irományokat. Egykedvűen dolgozott, gyorsan és pontosan. Ursa nézte és megerősödött benne az érzés, hogy ez, az az ember, aki szó nélkül, mindig mindent meg fog tenni neki, mindenféle fenntartás nélkül. Jól döntött annak idején és ez a tudat ismét mosolyra derítette.

- Itt vannak a lapok Főnök! Nem nagyon tetszett nekik, hogy idő előtt beszédtem, de itt van mind – azzal átnyújtotta Ursának őket.
- Köszönöm Barátom, küldd el őket ebédelni, 2 óra múlva várom mindegyiküket ugyanitt.
- Rendben.

Edmund, visszament, belépett a várakozó emberek közé, majd a szomszédos ajtóra mutatott

- Mindenkinek kívánok jó étvágyat, foglaljanak helyet, és fogyasszanak egészséggel. Megkérem önöket, hogy pontban 17:00 kor legyenek itt újra. Addigra kiértékeljük az irományukat, és eldöntjük ki fog az akcióban részt venni. Csak tessék- tessék ...

Ursa a személyi aktákat nézegette. A három hölgy egyike családjára volt, ez azonnal el is döntötte a sorsát. A férfiak közül ugyanígy járt 4 emberke, családostak voltak. Kiválasztott a megmaradt tízből négyet. Odafordult Edmundhoz

- Nézz utána légy szíves, hogy ezek itt – adta át az aktákat – mit ebédelték.
- Igen is Főnök.
- Ja igen ... volt bárki, aki az alkoholos italok közül választott innivalót az ebédjéhez?
- Nem
- Hmmm ... helyes ... nagyon helyes ...

Négy férfi volt kissé idegesebb a többiekénél, mert közölték velük hogy személyes beszélgetésre hivatalosak. Erre nem számítottak. Egyikük sem. Ők azért jöttek, hogy egy munkát elvégezzenek nem rossz pénzért, viszonylag kis rizikóval, de nagy odafigyeléssel. Persze logikus lett volna, hogy ha többen vannak, lesz valamiféle válogatás, mégis kissé szorongtak, amikor behívták őket egyesével. Az első belépett ...

- Mondja csak. Miért a kék színt választotta a harmadik kérdésnél?
- Uram, azért mert az emberi szem arra a legérzékenyebb, abból tudja a legtöbb árnyalatot megkülönböztetni, Uram ...
- Rendben van, elmehet.

A férfi visszanézett, mintha ezt a vörös férfit látta volna a tesztírás közben. Nem mert rákérdezni. Némán kiment. A második férfi is belépett, majd leült. Ursa ránézett, és nem szólt egyetlen szót sem. Csak nézte. Némán és láthatóan várakozón ...

- Uram ?

Semmi. Ursa csak ül és néz. Saul követte példáját. Rezzentelen arcukról semmit nem lehetett leolvasni.

- Uram ?

Újabb 2 perc telt el, és nem történt semmi sem. Láthatóan zavarban volt a pilótajelölt. Nem találta a helyét, izgett-mozgott a támla nélküli széken. Majd megint megszólalt.

- Uram, ha nem volna más ... elmehetnék?

Saul, és Ursa is csak ült. Negyed óra is eltelt már, amikor Edmund a megbeszéltek szerint bejelentkezett a szobai kommunikátoron.

- Köszönöm, elmehet! – szólalt meg végre Ursa.
- Uram, minden jót!

És katonánk szemlátomást megkönnyebbülve elhagyta a helységet. Kint a várakozók felé nézett, majd anélkül, hogy megszólalt volna, egy félre nem érthető mozdulattal mutatva jelezte feléjük, nem tartja a benti két embert teljesen normálisnak.

A maradék két férfi is átélte a procedúrát, azzal a különbséggel, hogy egyikük nem bírta cérnával, és nyolc perc elteltével felállt a székről, és köszönés után kiment. Senki nem tartóztatta fel, valószínűleg tudta, hogy ezzel mit döntött el.

- Edmund! Végül ez a két ember érdekel, hogy mit ebédeltek – nyújtotta át az aktákat
- Nézem ... Itt is van ... Ó a csípős fűszeres mártásos szűzermét választotta, Ez pedig ... lássuk csak ... igen megvan főtt krumplit evett szójafasírttal.
- A krumplis a mi emberünk!
- Bevetés előtt ilyen nehéz kaját enni ... igazad volt Ursa, bejött a teszt, amit mondtál.

Saul és Ursa összenéztek. Megvan a csapat.

Négy ember, négy akta. Egyiküknek nagy a lexikális tudása ugyan, de pontatlan. Nem a kék szín az, amire a legérzékenyebb a szem. Aki felállt és kiment, tudta miben döntött, A két birkatürelmű pedig rendben is volt. Azaz lett volna, ha egyikük közvetlenül bevetés előtt nem egy nehéz, és gyomorbántóan csípős ételt választ, hanem a tápértékben gazdagabb, egyszerű ételt. Négyükből egy ember kellett, és az egy, megvolt.

Ursa belépett az előadóterembe, ha lehet, most még nagyobb volt a csend, mint kora délután, az első alkalommal.

- Hölgyeim, uraim, eldőlt ki lesz a 7 pilóta, akire számítunk. Akinek mondom a hívójelét, kérem fáradjon át a szomszédos terembe.
- Xarka ... Norik ... Ishendur ... Tocsa ... Harrog ... Buddha ... Laciking ...

Minden név után várt, amíg az illető átvonult az ajtón, ahol Edmund állt. Majd folytatta ...

- Önöknek pedig nagyon köszönöm, hogy eljöttek, és kérem, hogy kövessék Edmundot a pénztárunkhoz. Az illetményüket megkapják most. Hölgyem, Uraim, Minden jót Önöknek!

Meghajolt majd egyenként kezet fogott mindannyiukkal. Mindenkihez volt egy kedves szava. Ezek az emberek kiválóak voltak, de most nem őket választották ki. Ez viszont mit sem vont le az értékükből. Megérdemelték a kiemelt tiszteletet.

Miután mindenki elhagyta a bázist, és csak a kiválasztottak maradtak hat óra is elmúlt már. Alig 35 órájuk volt hátra, és rengeteg megbeszélnivaló még. Becsukták az ajtókat megint a félhomály lett az uralkodó fényviszony. Majd megszólalt.

- Nos, együtt a csapat, akkor bemutatom önöknek a flottavezetőt. Ő lesz az önök közvetlen parancsnoka. Találkozhattak már Vele, hiszen ugyanazt végigcsinálta az elmúlt napon, amit Önök is. – azzal Saulra mutatott, aki felállt, és végigmérve a társaságot meghajolt.
- Név szerint akár ismerhetnek engem, hiszen korábbi munkáik során volt már dolgunk egymással. Személyesen ez eddig nem, de ennek is, lám, imhol eljött az ideje. Most azért vagyunk itt, hogy a hátralévő másfél napon teljesen felkészüljünk a hadműveleti csapásra, és végre is hajtsuk.

Majd kiment a prezentációs pulthoz, Ursa pedig helyet foglalt soraikban. Saul folytatta

- Mindannyian kapnak egy speciálisan a feladatra felkészített **Drake** típusú támadóhajót. A hajó kimondottan erre a támadásra lett felkészítve. Nincsenek rajta felesleges sallangok felszerelési tárgyak, de minden szükséges berendezés beépítésre került. Önök a hajót ismerik jól, a felszerelési tárgyak, berendezések többségét is. Azért elmondom. Hét kilövő van mindegyik hajóra installálva, és fent vannak a **hatásnövelő modulok** is. Szám szerint hajónként az elméleti maximum, azaz négy került beépítésre. Az anonim célzást elősegítő **passzív targeter** is fent van. Valamint speciális rakétákat fogunk a kilövőkbe tölteni. Igaz, mindössze egyetlen darab kerül a vetőcsövekbe. Tehát minden rakétavetőbe egy, hajónként 7 db. Bár többre nem is lesz szükségük. Egyedül vezetik a hajóikat, elképzelésem szerint ez a legjobb megoldás. Nagyjából ennyit a hajóról. A támadást összesen kilenc hajó fogja végrehajtani, három hullámban. Kettő hajó a célhajó **pajzsát** fogja leszedni **EM** sebzésű rakétákkal, míg a többiek a hajóra jellemzően legnagyobb sérülést okozó rakétákkal fognak löni. Két parancsnoka lesz a fleetnek, az egyik a támadásvezető – mutatott Ursára –, a másik a flottavezető, azaz én. A támadásvezető fogja meghatározni a célpont helyét, elhelyezkedését a célterületek valamelyikén. Ő fogja megadni a támadási beugrópontot. Én fogom levezenyelni a támadást magát, a támadásvezető jelére. A célrendszerben 1 állomás van, 5 aszteroida-belt, és 3 csillagkapu. A csillagkapuk közül egy van, ami **LowSec**-be vezet. Ez lesz a kiugrópont, azaz a menekülési pont. Mivel a biztonsági rendszereken sajnos szigorítottak, nem megvalósítható a szimulációkban korábban begyakorolt késleltetett dokkolás. Az egyetlen lehetőségünk a szomszédos LowSec rendszerbe ugrás. Ott már nem kell számítani az **automata rendőrségi őrző**át, a **Concord** megtorló támadására.

Közben hevesen mutogatott az ábrákon. Maga a prezentáció nagyon élethű volt. Minden lényeges adat, minden bolygó, csillagkapu és a bázis, mind-mind pontosan és jól felismerhetően integrálva volt a bemutató programba. Senkinek nem okozott gondot a megértése.

- Azt előre sajnos nem tudjuk melyik **beltbe** megy emberünk bányászni, és azt sem, hogy mennyi időnk lesz a támadásra. Ezért minden egyes **belthez** elkészítjük előre a kiindulási SAFE pontot. Ott fogunk gyülekezni, és a Flottavezető parancsára onnan fog a két csoport támadni.
- Bocsánat – jelentkezett az egyikük – mintha három csoport lett volna említve ...
- Így is van! A harmadik hullám maga a támadásvezető. Ő adja meg a beugrópontot, és adja ki az indulásra a végső parancsot. És amennyiben szükséges, az utolsó hajók elugrása után ő is csapást mér a célhajóra. Tehát nem biztos, hogy löni fog, sőt ... reményeim szerint nem fog löni, mert a mai jelentések szerinti állapotában a hajóval 40 rakéta képes végezni. Mi ki fogunk rá löni 56 rakétát, ha ezek mindegyike betalál,

egészen biztosan nem fog löni harmadik hullámként. Ha egy hajó kiesik a támadásból, még mindig 49 rakéta talál be, sőt két hajó kiesése esetén is elégséges kell legyen a 42 rakéta, de mindenre számítva szükség lehet egy utolsó csapásra is. Nos ez lenne az említett harmadik hullám. Itt említeném meg, hogy a hajókba egy késleltető szerkezet van beépítve, és a menekülési [warpolással](#) nem is kell foglalkozniuk. A kilövések aktiválásakor ez a késleltető elindul és az előre beállított pontra, a [LowSec](#) kapuhoz fogja ugratni a hajót. Az elsődleges prioritása a találatnak van, minden más szempont másodlagos, azért lett így programozva.

- [Fleetwarp](#) lesz, vagy egyénileg megyünk ?
- Jó a kérdés! Nos, mivel az automata rendőrhajók nem tesznek különbséget támadás esetén a támadó flotta egyes hajói között, mindegy hogy a jelenlévő fleethajó lőtt-e avagy sem. Biztosan támadónak fogja minősíteni, és úgy is jár el vele. Pontosan ezért a támadásvezető jelére [fleetalign](#) van a hajójára, majd a parancsomra kiadott [fleetwarpot](#) követően azonnal kiiktatjuk az FoF rendszereket. Tehát a [warp](#) maga [fleetwarp](#), de immár egyedi támadó hajókkal. Mindenki egyénileg aktiválja a [passzív célzót](#), és aktiválja a [launchereket](#), a fleetből való kiválás után, de még a [warp](#) alatt. Innentől fogva úgy érkezik a helyszínre, hogy csak a célpontot kell kijelölnie. A főpanelen a célpont világító egyértelmű narancssárga mínusz jelzést kap, ugyanis a [Standingjét](#) a könnyebb felismerhetőség miatt negatívba állítottuk flotta-szinten. Ha beérkezünk a célterületre, a célpont tőlünk 8000-12000 méteres távolságban lesz. Nagyjából 30 fokos nyílásszöggel előtűnk. A hajók minimális fordulással a [LowSec](#) kapu felé veszi az irányt, és már csak a távolságmérőt kell figyelni, meg a támadási jeleket. Én leszek az egyik, aki az első hullámban támad. A társammal együtt késlekedés nélkül kilöjük a 7-7 [EM](#) sebzésű rakétát, majd ezt jelezzük a kommunikátoron egy határozott "LOCK" szóval. Erre a jelzésre mindenki azonnal kiválasztja az előzőleg aktivált [launcherek](#) célpontjának a [hulkot](#), és szintén elindítja a rakétákat. A rakéták becsapódásakor a [warphajtómű](#) azonnal aktiválódik a késleltető elektronika révén, és a már ismert módon, a kapura ugranak. Ott Önök azonnal kiválasztják a kapuaktiválást és a szomszédos rendszerbe ugranak. A [covops](#) hajónk, ha kell még egy csapást mér a hajóra, és utánunk ugrik. Miután átért, [elwarpol](#) egyik safe-pontra, ahol ő is kivárja a szükséges negyed órát.

Ursa átvette a szót Saultól, aki keresett egy pohár vizet a pódiumon.

- Most pedig Hölgyeim, Uraim, pihenjenek meg, és reggel várunk mindenkit az utolsó eligazításra. Mindenki megkapta a személyre szóló támadásnaplót. Kérem tanulmányozzák át, és jegyzeteljenek. Reggel lesz még időnk tisztázni az esetlegesen felmerülő kérdéseket. 7 órakor várok ugyanitt mindenkit.

Előrelépett majd a rá olyan nagyon jellemző mozdulattal enyhén meghajolt

- Hölgyeim, Uraim, pihenjenek jól, aludjanak jól. Ha bármire szükségük volna, Edmund segít Önöknek.

Ursa pedig felkereste az ügynököt, aki eddig is segített nekik. Átadott egy viszonylag vastag borítékot, váltottak pár szót, majd elváltak egymástól.

Az éjszaka teljes nyugalomban telt el, A szomszédos csillagrendszerben, [Oisióban](#) volt ugyan pár atrocitás, de ettől eltekintve teljes volt a nyugalom. A reggel eljött és a csapat együtt reggelizett. Viccelődtek egymással, de valamennyiükben ott volt némi egészség,

izgalommal teli várakozás. Miután befejezték a reggelit átmentek a hangárba. Ott állt a 8 teljesen fekete **Drake**. Mind fel volt készítve, de azért még lehetett látni a technikusok közül párat a hajók körül. Jelenleg a **kapacitorukat** töltötték fel, és a rakétákat helyezték el a **launcherek** vetőcsöveibe. Még így is impozáns látvány volt a nyolc, 500 méter körüli hajó egymás mellett. Az egyik hajóra éppen akkor tolták fel az egyik fekete fóliával körbevett berendezést. Az "elnökök" a méretükhöz képest meglepően halkan duruzsoltak. President Bush, President Nixon, President Eisenhower, President Roosewelt, President Clinton, President Reagan, President Washington, President Ford. Minden hajón ott szerepelt egy név. Elütő fehér betűkkel jól olvashatóan. Ezek a nevek korabeli elbeszélések alapján a Földön volt egyik legnagyobb ország, az Amerikai Egyesült Államok korabeli elnökei voltak. Nem volt viszont világos, hogy a méreténél fogva egyszerre ennyi ember kellett a kormányzáshoz, vagy – és ez volt a valószínűbb – egymást követően uralkodtak. Mindenesetre itt jól megfértek egymás mellett.

Mind a hét pilóta, és Saul is megkapta a beültetendő azonosító csipet, illetve annak pontos és tökéletesen működő másolatát. Az eredetitől abban tértek el, hogy ezek az azonosítók, illetve az áramköreik mindössze 2 napra biztosították a működtetéshez szükséges DNS alapú egyedi azonosító kódot. Ez a chip egy kb. mákszem méretű szerkezet volt, és a tulajdonos DNS mintája, és a vezetni szándékozott hajó elektromos azonosítója alapján generált egyedi vezetési engedélyt jegyzett be az illetékes hatóságoknál. A nyolc elnök az előző héten mind-mind másfelé járt, különböző felderítési, szállítási feladatokat végrehajtva. Illetve ez így nem volt igaz, ezt csak az átalakított, és utólag kicsit megpiszkált menetírók mutatták így az **oisiói** hatóságok számítógépes rendszerében. Saul vezetésével mindannyian átmentek az orvosi szobába. Egyenként leültek egy-egy pillanatra szembe egy fehér ruhás nővérkével, aki mesterien használta a chip-beültetőt. 5 perc alatt mindenkinek a testében volt a vezetéshez nélkülözhetetlen chip. Ezek után visszamentek az eligazítóba és mindenki kapott egy borítékot.

- Ebben vannak a biztosító ügynökök nevei. Menjen el mindenki a biztosítóihoz, a megadott időpontra vagyunk bejelentve. Biztosítsák be a hajót, mai nappal kezdődő kockázatvisseléléssel. Mondják azt, hogy ismeretlen rendszerbe készülnek felfedező útra, és a szomszédos **LowSec** rendszerre is legyen érvényes kalózkodás esetére is. Ha minden jól megy 11 millió ISK körüli árat fog mondani a biztosító. A hajó azonosító kártyája is a borítékban van. Sok szerencsét.

Edmund hozzászöveg

- Ha visszajönnek, megebédélhetnek, és kicsit később úgy 18:00 körül lesz még egy összesített véglegesítő megbeszélés.
- ...és, ha van kérdésünk, ott majd feltehetjük ...
- Pontosan! Hölgyeim, Uraim, várom önöket.

Xarka belépett a biztosítóhoz. Egy igencsak fitt, fiatal fiú volt munkaidőben, kedvesen elmosolyodott, majd helyet kínált a feltűnően csinos lányt.

- Már megkaptam a biztosítási igénylapot, és a hatóságoktól is visszajött a jóváhagyási engedély. Azért igencsak jó ismerőse lehet
- Nem tudom mire gondol Uram – lóditotta, és remélte, hogy valóban jók az ügyeket intézők és Ursáék kapcsolatai.

- Ez a procedúra rendszeresen szokott tartani két-három napot is akár. Magácskának meg, ha jól látom, még 1 napjába se került. Ha itt van a hajó azonosító adatkártyája, máris rögzíthetem a biztosítást.
- Tessék itt van – nyújtotta az ügyintézőnek úgy a kártyát, hogy biztosan hozzáérjen a kezéhez, amikor ő átveszi tőle.
- Köszönöm – habogta a fiú, és nem nagyon tudta palástolni zavarát.

Elhelyezte a kártyát a kártyaolvasóba, majd utasította a rendszert, hogy feltöltse az adatokat rá. Nem telt bele egy másodpercbe és a kártya adatai frissítve lettek. Xarka úgy hagyta el a helységet, hogy elhozta a fiú a névjegykártyáját.

Az összes többi pilóta is rendben elintézte a biztosításait. Érdekes módon a mai nap járt le 7 [Drake](#) biztosítása, és mind most ment veszélyes rendszerbe felfedezésre. Mindegyik kérte a [LowSec](#) rendszerekből eredő elvesztési kiegészítő kockázati biztosítást, kiterjesztve a [HighSec](#) rendszerekből hajótörésekre is. Érdekes módon mindegyik biztosítás más és más társaság kezelése alá került, így senkinek nem lehet feltűnő az egybeesés. A bürokrácia is segített abban, hogy még véletlenül se találkozzon a 7 hajó adata, hiszen a biztosítók, évek óta nem egyeztetnek adatokat egymással. Az már csak hab volt a tortán, hogy minden hajó külön-külön két biztosítónál lett biztosítva. Ez összesen 14 biztosítást jelentett, hajónként kettőt. A szerződések szerint így egy-egy hajó esetleges elvesztése 28-28 millió [ISK](#)-et hoz a konyhára.

A hátralévő időben megbeszéltek mindent. Nem volt egy óra és a legapróbb részletekig tisztázták az akció részleteit. Még úgy 2 óra kötetlen beszélgetés volt a csapaton belül, mire kezdtek szétszéledni az emberek. Este 22 óra körül már mindenki aludt a csapatból. Csak Ursa nem ...

Átsétált a szomszédos, szintén hatalmas hangárba. Ide belépnie nem is volt olyan egyszerű. DNS vizsgáló, írisz vizsgáló, és még egy sor azonosító rendszer követelt meg bizonyos dolgokat az ajtónyitás fejében. Végül csak bejutott. Itt még kevesebben voltak, és a hely is szűkebb volt. A hajó valamivel kisebb volt egy [Drake](#)-nél, és az alakja is erősen más volt. Egy [Ashimmu](#) lebegett zajtalanul a hangárban. Ez egy rendkívül ritka, drága és egy sor különleges képességgel bíró hajó volt. Ursának még két szakvizsgát le kellett tennie, hogy végre vezethesse ezt a csodát. Elhaladt a hajó hasa alatt, és végigsimított annak testén. Hideg de bársonyos tapintása volt. Nem az a rideg fémérzet, ami a legtöbb hajót jellemezte. Tovább ment, majd bement egy ajtón.

- Üdvözlöm professzor
- Ursa! Nahát ... nem számítottam magára.
- Hát, itt vagyok, és belevágunk az akcióba holnap. Gondoltam benézek
- Nana ! Ha maga jön, az mindig valami kérést takar. No ki vele, mit szeretne ?
- Őszintén szólva tényleg volna valami. Szeretném, ha kipróbálná az új nanofleeteket extrém környezetben is.
- Nem volt elég extrém, amit eddig tettünk velük? Meg aztán fogyóban vannak ám Ha nem hoz nekem újabbakat, alighanem fel kell függesztem a kísérleteket.
- A 2. laborban talál egy konténert. 6 köbméteres. Remélem elég lesz.
- Ó, persze, azzal már egész jól lehet kezdeni valamit
- Nos Prof, az érdekelne, hogyan viselkednek rendkívüli gravitációs környezetben.
- Mekkora gravitációra gondolt Ursa ?
- Mekkora tudunk előállítani ?

- Ez nem gond – mosolyodott el a professzor – Mintegy 20M G-s mezőt tudok létrehozni.
- Ejj, Prof, tudja jól ezek a számok nekem nem sokat mondanak.
- Ez az érték az **Umokka V**. felszíni gyorsulásának 20 milliószorosa. Ennél nagyobb valószínűleg csak a feketelyukakban található.
- Az elég sok ...
- Sok bizony – bólogatott a professzor
- Hát akkor rajta. Mikorra várhatok eredményt ?
- Pár nap múlva nézzen be Ursa ... Mit is mondott, mikor indulnak ?
- Holnap.
- Rendben, mire ide visszatér, fogom tudni prezentálni az eredményeket. És sok sikert a küldetésben.
- Köszönöm prof – intett még vissza búcsúzóul Ursa, és elindult ideiglenes szálláshelyére.

Még nem voltak meg a vizsgái a hajóhoz, de visszafelé nem bírta megállni, csak beleült az **Ashimmuba**. Kissé szűkös de feltűnően jól műszerezett hajó volt. Már most nagyon szerette. Úgy nézegette, szeretgette, mintha ezer kaland kötötte volna össze őket, noha ez a darab még sosem érezte az űr hideg magányát...

Nem is olyan régen, egy kalózcsoportban összefutott egy hírhedt **darkblood** kalóz vezérrel. (Ők voltak az egyik legrejtélyesebb faj képviselői a galaxis ezen régiójában. Soha nem léptek kapcsolatba senkivel, soha nem lehetett tudni mikor és hol bukkan fel közülük akárcsak egy is. És nagyjából azt se lehetett tudni egyáltalán hol laknak. Ursa lelőtt már közülük vagy húszat is. Sőt volt már olyan titkos, szondákkal kikeresett, rejtett mélyűri bázison, ahol többel is összehozta a sors. Ezek a harcok nem okoztak sosem igazán komoly gondot. Bár volt egy-két meleg helyzet, a flottája sosem vesztett ilyen helyeken hajót.) Szóval az egyik **aszteroida beltben** összeakadt egy újabbal. Igaz ez csak utólag derült ki. Ugyanis a csata hevében fel sem tűnt az egyik kalóz különlegessége. Csak amikor megjött a lelövések visszaigazolása, és az összeg a számlára, akkor tűnt fel Ursának, hogy a magas összeg nem mindennapi találatot jelenthet. Ilyenkor egyébként is mindig megvárta ott, a csata helyszínén a visszaigazolásokat, mert volt már ilyenből gondja. Amikor látta, hogy egy **darkblood** volt a hajók között, mindjárt tüzetesebben átnézte a hajók roncsait. Ezek a hajók sokkal fejlettebbek voltak, és komolyabb, **faction** felszerelési tárgyaik is lehettek. Ez a hajó annyiban is különleges volt, hogy vagy tucatnyi **adatkristályt** vitt magával titkos úticélja felé. Sajnos a kristályok egy kivételével mind megsérültek, használhatatlanná váltak. Ez az egy viszont épségben maradt, és egy rendkívül ritka hajónak az adatait tartalmazták. Ez volt az **Ashimmu**. Nem okozott gondot legyártatni a hajót, ez az adatkristály szabványos volt, elfogadta a gyártósor interfésze. Azóta van meg ez a gyönyörű hajó, és alig várta már Ursa, hogy repülhesse.

Elővette a naptárát, és megnézte, mikorra tudná besúvasztani a teendői közé a hajó kitanulását, és persze a hatósági vizsgát. A harmadik lapozás után feladta, túl sok mostanában a teendő, és sajnos mind fontosabb kell, hogy legyen mintsem ez, az úgymond luxusnak számító időtöltés. Pár percig még nézegette a hajó belsejét, a műszerfalon parázsló kis visszajelző fények játékát, majd kilépett a hajó ajtaján. Úgy ment ki a hangárból, hogy nem nézett vissza a hajójára. Késő volt már, nagyon késő, holnap pedig szüksége lesz minden éberségére, és minden ösztönös megérezésére. Más teendője pedig mára már nem akadt ...

Elaludt ... Elaludt és ez bosszantotta. Persze időben vannak, nem késlekedik az akció sem, de nagyon nem szerette, ha előbb szólalt meg az ébresztő, minthogy a szeméit kinyitotta volna. Gyorsan lemosdott, majd rövid mérlegelés után úgy döntött, nem borotválkozik meg ma sem.

A 2. hangárban már serénykedtek a műszakiak. A **Buzzard** fénylett és ragyogott. Megkapta az új bevonatot is, bár arra most biztosan nem lesz szüksége, nem lesz **atmoszférikus repülés**. Ursa körüljárta a hajóját, és olyan szeretettel nézte, amiből azonnal tudhatta bárki kívülről, hogy milyen erősen kötődik a hajóhoz. Ránézett a szerelőkre, és mosolygott. Megbízott bennük egytől-egyig. Kiváló szakemberek voltak mindannyian, összeszokott, rutinos csapat. Szólniuk sem kellett, Ursa érezte azonnal, hogy minden a legnagyobb rendben.

- Az elnökök ?
- Mind úton vannak, lassan neked is menned kell – vette át a szót Edmund, aki eddig a háttérben munkálkodott, és a papírjai közül nem is látszott ki.
- És a célpontunk ?
- Fúr ... bányászik, mint rendesen. Ő nem fog várni – mosolyodott el.
- Hát akkor rajta ... Egy ilyen szép napon csak nem várokztathatom – azzal beszállt a **Buzzardba**.

A műszerfal életre kelt. Ursa átfutotta őket, majd, miután mindent rendben talált, kiadta a kidokkolási parancsot. Két perc sem telt el, és a hajó besorolt a fő közlekedési úrfolyosóra. A kapuhoz ért mintegy 5 perc alatt, és besorolt az ugrásra várók közé. Nem voltak sokan, de így is majdnem negyed óráig tartott, míg sorra került. Hatos szintű ellenőrzésen esett át. Ursát ez meglepte, itt a szokásos eljárás szerint ötös szintű lett volna indokolt. Az oka, az volt, amiben különben nem is volt biztos, hogy a hét egyforma Drake miatt rendelte el a rendszer a magasabb szintű vizsgálatot. Ebbe a diagnosztikába bele tartozott a fedélzeti számítógéprendszer alapos vizsgálata is. Azt azonban egy kilences szintű vizsgálat se mutatta volna ki, hogy a **7 Drake** és a **Buzzard** memóriája is tartalmaz legalább 25 megegyező mélyűri koordinátát....

Mati napja nem kezdődött egyszerűen. Még reggel a főnöke közölte vele, hogy ki kellene termelnie közel 3 millió **vedspart**. Tartozása volt, és gőze sem volt honnan fogja előteremteni a pénzt. A legegyszerűbbnek talán a bányászat tűnt. Biztonságos, és igaz lassan, de biztosan hozza a pénzt. Pár formaság után könnyedén megkapta a megigényelt kitermelési engedélyt. Rengeteg volt a **veldsparból**, és a helyiek is csak örülnek, ha fogy. Főleg, hogy bevételt jelent nekik is, ha valaki bányássza. Aztán ott volt az az idióta biztonsági ember, vagy ki. Nincs három napja hogy a **Hulkot** átvizsgálták, ő meg mégis mindenáron meg akarta nézni a hajót. Mindegy, nem volt kedve kora reggel kötekedni, hát odaengedte, és a hajó rendszernaplóit is megmutatta neki. Tudta, ha hagyja magát előbb szabadul. Amikor a tisztviselő távozott, egy szinte észrevehetetlen mozdulattal elhelyezett a burkolaton egy apró, pénzérme nagyságú valamit. Nem is vette észre senki....

Ursa a célrendszerbe került. Bekapcsolt egy szerkezetet. Ez nem egy rendszeresített eszköz volt. Nem volt tartozéka a hajónak, és nem is nagyon lehetett ilyen látni a piacon sem. Egy **mélyűri scannert** még a feketepiacon is elég borsosan mérnek manapság, még hozzá meglehetősen ritkán. Igaz, amit tudott, az lenyűgöző volt. 1000 **AU** távolságban megmutatta a célhajó irányát, és hozzávetőleges távolságát is. Képes volt ebből a jelből beugrópontot generálni a **warprendszer** számára. Ez a távolság a galaxis összes ismert rendszerében gyakorlatilag lefedte a teljes konstellációt. Negyed óra múlva Ursa elégedett mosollyal nyugtázta, hogy a pénz, amit adott az **oisiói** bázis egyik műszerészének, nem kidobott pénz volt. Az a bizonyos jeladó a helyén volt. Ha nem lett volna, most egy hosszadalmas és fáradságos keresés lett volna a program az elkövetkezendő fél napban. Bekapcsolta az **álcázót** és a kapott koordinátára, illetve attól 160 Km távolságra ugratta a hajót. Pazar látvány

fogadta. Az aszteroidák forgatagában, mintegy 5 hajó bányászott. Gyűltek a konténerek, és ment a munka. A színes sugarak kavalkádja mindig lenyűgözte Ursát, órákig képes volt bámulni a látványt. Most azonban nem ezért jött ide

Mati egykedvűen rótt a köreit. Így volt a legegyszerűbb. Telebányászta a hajót, majd bedokkolt. Kiürítette a rakterét, és ment is vissza és így tovább körről körre. Lehetett volna gyorsabb, de tudta jól hogy, ha konténerbe bányászik csúnyán ráfizethet. Azzal ugyanis az a baj, ha valaki beletesz bármit a konténerébe onnantól a biztonsági felügyeleti hálózat a konténer tulajdonjogát megváltoztatja. Ő maga is kipróbálta a dolgot nem is olyan régen. Egy látszatra is kezdő bányász járt úgy, hogy Mati majdnem kilőtte őt. Odament a figyelmetlen bányászhoz, majd a konténerébe tett szinte észrevétlenül kis adag **veldspart**. A bányász, amint a kör végén bepakolta a konténer tartalmát, formálisan lopást követett el, így Mati jogot formált egy megtorló támadásra. Nem sikerült, mert a célhajó páncélzata erősebb volt mint, amit Mati várt. Végül is sajnos menekülőre kellett fogni a dolgot. Mati kimondottan kellemetlenül érezte magát, ha az esetre gondolt. Örült, hogy nem járt rosszabbul, bár kétségkívül, a zsákmány kecsegtető volt. Akár hogy is, nem szeretett volna ő is így járni, ezért inkább a hajóba bányászott. Így legalább kedvenc időtöltéseinek is hódolhatott közben, és nem kellett figyelni magát a bányászatot. A pénz meg csak gyűlt a rakterében ... Újabb körét rótt, és látta amint a többiek is hasonlóan tettek. A rendszerben 23 hajó volt, és ez kicsit ugyan több a szokásosnál, nem különösebben aggódott miatta. Mondhatni cseppet sem érdekelte. Pedig bizony volt 7 hajó, ami pont ellene készült, és az aszteroidák között is volt egy hajó észrevehetetlenül álcázva önmagát, és már jó ideje őt figyelte. Mati elindította a gépeket, és tudta, van 25 perce mire a hajója tele lesz. Hátrament hát a szalonba és bekapcsolta a TV-jét ...

Ursa megvárta amíg a **Hulk** megáll, és dolgozni kezd. Várt még egy percet, majd precízen egy bizonyos pontra állt be. Egy pillanatra se fedte fel a hajót, végig **álcázásban** maradt. Ursa hajója, Mati **Hulkja**, és a 8 elnök egy mértani alakzatot alkotott; szépen egy majdnem tökéletes egyenest alkottak. Mindannyian egy rendszer elemei voltak, és Matit kivéve mindannyian várták, hogy a gépezet beinduljon. Ursa elindított egy alprogramot.

Abban a pillanatban a nyolc elnök fedélzetén a 8 kisebb fekete dobozka duruzsolni kezdett. Nem telt bele fél perc és a flotta immár saját, és teljesen egyedileg titkosított csatornán kommunikált egymással.

- Visszaigazolást kérek, hogy mindenki hallja egymást
- Egyes, rendben !
- Kettes Rendben

Majd szépen sorban mindenki jelzett, hogy hallották a jelzést. Az utolsó visszaigazolást követően mindenki jelezte, hallott mindenki mást is. A flotta kész volt a csapásmérésre.

- Célterület az ötös, ismétlem az ötös. **Align** kezdése most! Célterületen tartózkodik további öt hajó. A célhajó meg lesz jelölve, mindenkinek **narancs** lesz, többi hajót hagyom **neutralnak** ... A **Warptime** 22 másodperc körüli
- Roger ... - hangzott mindenkitől
- Ha nincs több kérdés, jelentenivaló, a támadásra engedélyt adok, pozícióban vagyok. Célhajó beugró ponttól balra, kb. 12 fok, felfelé kb. 7 fokra tartózkodik és egyhelyben áll, távolsága 10900 méter... Innentől a flottavezetőé a szó, Ő adja az utasításokat.

Ursa elhallgatott, és minden idegszálával a feladatra koncentrált. Hajója továbbra is álcázva, a **Hulktól** mintegy 10800 méterre volt. A nyolc elnök pedig szépen egyenletesen felgyorsult cirkáló sebességükre Pontosan az egyik aszteroida **belt** felé tartottak, és várták a parancsokat. Saul pedig folytatta, amit Ursa megkezdett.

- Tehát **warptime** 22 mp. Hajók felkészülni! **Warp** közben **FoF** rendszer deaktiválás, **passzív targeter** aktiválás, **launcherek** aktiválás, majd parancsra célt befog, és tüzel. Első hullám én és az ötös hajó. Második hullám a többi hajó, harmadik hullám a **covops**. Mindenkinek tiszta minden ?
- Roger – hangzott megint egyszerre, és erőteljesen, indulatosan
- Flotta ! **Warp** MOST ...

A nyolc hajó felgyorsult, majd belépett a hipertérbe. Egyidőben a hipertérbe éréssel, mindenki azonnal deaktiválta az **FoF** rendszereket. Nem volt szükség rá többé a beugrópont megléte miatt. Mindenki bekapcsolta a **passzív targetert**, és mindenki aktiválta a **launchereket**.

- Kész – mondta egyes
- Kész – mondta kettes

Egyenként, mindannyian visszajeleztek, hogy minden rendben, és aktívak a szükséges modulok. Hangtalanul suhantak tovább ...

- Figyelem! 10 másodperc érkezésig ... 5 másodperc! ... Érkezés! ... Célhajó azonosítva, Céloz! Ötös hajó tüzelésre felkészülni, Többi hajó céloz !
- Ötös kész ... Cél tiszta! Tüzelésre kész!
- Irány a kapu, Mindenki **align** ...teljes meghajtás! Távolság 10500 méter.
- Roger ... - hangzott fel egyszerre, mindenki kész volt
- Távolság 8000 méter! Sebesség 266 m/s T-3 másodperc támadásig ... Ötös Tűz!
- Fox egy! Rakéták úton!
- Kettes, hármas, négyes, hatos, hetes, nyolcas, Tüzelésre felkészülni! Ötös **warpra** felkészülni ! Többiek tűz ! ...

Mati a TV-t nézte. Pont egy bugyuta cocacola reklám ment, amikor egyszer csak felcsendült egy vészjelzés. Úgy volt beállítva, hogy ha 300 km távolságon belül hirtelen abnormálisan megnövekedik a hajók száma, akkor jelez. És most jelzett, igaz, az üzembehelyezése óta most először. A TV-n azonnal a taktikai térkép jelent meg az aszteroidák stilizált képével, és benne összesen 15 hajó. Lehetett látni, hogy alig 10 km távolságra van egy hajó, és tőle kissé távolabbra 8 hajó tart egyenesen felé. Pár pillanattal előbb hatan voltak mindössze a rendszerben, azonban most 15 hajó volt localon. Mati nem értette meg elsőre mi történik. A második vészjelzés már felébresztette, kijózanította. Egyetlen pillantás a taktikai képernyőre elég volt, hogy, megértse, megtámadták! Látott 56 igencsak sebesen közeledő kicsi fehér pontot, két nagyobb csoportban. Mindegyikük egy-egy rakéta, és pontosan a hajója felé tartott mind. Erős hajója volt, annyira erős, hogy az esetlegesen portyázó kalózok ellen eddig, mindig tökéletes védelmet nyújtott. Igaz akkor be kellett volna vetni a harci **drónokat** is, de itt most erre egészen biztosan nem lesz ideje. A fehér pontocskák pedig vészesen és fenyegetően közeledtek. Felfogta, a legalább félszáz rakéta biztosan szétszedi pillanatokon belül a hajóját. Egyetlen dologra maradt ideje, eljutni a **mentőkabinig**. Az ajtaja nyitva volt, mint mindig. Bent egy nagy piros gomb. Elég volt azt megnyomni, és a többi az automatika dolga.

A Rakéták megkapták a gyújtó impulzusukat. Szilárd hajtóanyagúak voltak, nagyjából 20 másodperc égésidővel. A legelső rakéta 80G gyorsulással indult, és pillanatok alatt elérte a végsebességét. A céltárgy 6900 méterre volt tőle, és bőven az infravörös érzékelők által belátott területen. Az elektronika 3 ezredmásodperc alatt összevetette a fedélzeti számítógépektől kapott paraméterekkel, a saját rendszerei által generáltakat, és apró de rendkívül precíz mozdulattal módosította a röppályát. Az első 100 méter megtétele után függetleníttette magát a tüzelő hajó rendszereitől, innentől fogva egyetlen esetlegesen érkező parancsra reagált volna csak a rakéta. Ez a parancs ezúttal nem érkezett meg. Nem telt el 3 másodperc, és a **Hulk** betöltötte a rakéta látómezejének 80 százalékát. A hajtómű kikapcsolt és a közelségi elektronika aktiválódott. Ez volt az az utolsó pillanat még amikor az elektronika elfogadta volna a "CANCEL" parancsot. Az utolsó métereket is megtette, majd amikor 10m távolság volt hátra a közelségi gyújtó megadta a robbanótöltetet aktiváló impulzust. 10m távolság megtételéhez szükséges idő egy rakéta életében sem sok, de pont ennyi volt az elektronika reakcióideje, és az érintkezők elmozdulásához szükséges idő. A rakéta fejének legközelebbi pontja 10cm távolságban volt, amikor a töltet robbanása végleg megszüntette magát a rakétát, és irtózatos elektromágneses impulzust sütött el. A hulk elektromos berendezései a gondos árnyékolás ellenére is irreverzibilis változáson mentek keresztül, és gyakorlatilag a következő másodpercben minden elektromos berendezés fel fogja mondani a szolgálatot. Kezdve a reaktív **pajzssal**. Már, ha egyáltalán maradni fog belőlük valami ...

Az első becsapódásokat még úgy-ahogy elviselte a hajó. A csillapító mező, a védőpajzs próbálta tenni a dolgát. 14 rakéta érte el az első hullámban. Mind arra volt tervezve, hogy elektromágnetikus kisüléssel romboljon. Maga a robbanás nem volt erős, de az az **EM** impulzus, amit létrehozott, a pajzsra talán a legerőteljesebben hatott. Már az első 8 rakéta találata gyakorlatilag megszüntette a védőpajzsot. Az összes többi, az immár védtelen hajótestet érte. Mindjárt a második hullámban érkező rakéták beindították a **Hulk** életmentő automatikáját, és mivel Mati bent volt a **kapszulában** már, pillanat alatt lezárta hermetikusan a mentőkabint. Robbanást robbanás követett, átszakadtak a válaszfalak, alkatrészek és fémdarabok repkedtek össze-vissza. A **kapszula** nagyon erős volt, és rengeteget kibírt. Most mégis jelentősen sérült, bár az alapvető funkcióit természetesen el tudta látni. Mindazonáltal nem telt 2 másodpercebe sem, ahogy a hajó teljesen megsemmisült. Mati pedig ott lebegett az űrben, a **kapszulájában**, a megélhetését biztosító hajójának megmaradt ronshalmazában, és immár csak egyetlen hajó volt a közelében. Az a **Buzzard**, aki a támadás előtt még biztosan nem volt jelen. Ott állt az űrben, és nem tett semmit. Majd lassan, kínosan lassan elindult a kapszulája felé, és mintegy 100 méterre megközelítette. Mati még mindig nem értette a dolgot. Átnézett a **Buzzardban** ülő férfira. Jól látta a szemeit. Kérdezni szeretett volna tőle, de erre ezúttal nem volt módja. Látta, amint a hajóból egy konténer kerül az űrbe. Olyan konténer, amibe a bányászok szokták az érceiket tenni a kitermelés során. A kijelző jelezte a konténer nem üres. Egyetlen egységnyi, egyetlen kilogramm tömegű, szín tiszta **tritánium** volt benne. A konténerre pedig egy felirat volt festve: Matinak sok szeretettel ...

Közben a helyi rendőrségen jelzett a támadásjelző. Valakit megint megtámadtak. A héten már volt 3 támadás, ez volt a negyedik. Az ügyeletes egykedvűen vette tudomásul, hogy az automata rendfenntartó erők flottája a helyszínre érkezik pillanatokon belül, majd kiadta a parancsot a kapuk, és állomások lezárására. Pontosan fél percre volt szüksége hogy mindezt megtegye. Ennyi pont elég volt, hogy 8 **drake** típusú hajó kiugorjon az egyik kapun.

Ursa elérte a szomszédos rendszer kapuját. Letette a hajót a közelben, majd saját magának beoltott egy adag speciálisan programozott nanobotot. Ezzel elérte, hogy az azonosító chipje

nem működött tovább. Elővett egy újabb chipet tartalmazó kapszulát, és egy chipbeültetőt. A kis műtét után gondosan dezintegráltatta a kapszulát és a beültetőt is. Percekkel később már teljesen új chip működött benne. A kaput addigra lezárták, de erre számított is. Elhagyta a hangárt, majd a folyosókon támadt zűrzavart kikerülve átment a Határőrséghez.

- Jó napot ! Ön a hivatalvezető ?
- Jó napot uram. Nagyon sajnálom, de jelenleg nem lehet hajóval a kapun átmenni
- Gyalogosan megtehetem? Sürgős dolgom volna, és van is hajóm a túloldalon. A szövetségi vezetők átenged, de csak akkor, ha maga is átenged

Azzal meglobogtatott egy egyedi határátlépési engedélyt. A hivatalnok ránézett, majd a papírra. Majd megint Ursára, és ismét a papírra.

- Nem tűnik terroristának, na adja ide, részemről rendben – azzal aláírta a papírt
- Nagyon köszönöm!

Átment a szövetségi irodájába ..

- Jónapot! Ön itt az irodavezető ?
- Igen én, miben segíthetnék önnek ?
- Szeretnék átjutni a határon, persze nem hajóval, csak így gyalogosan. Sürgős dolgom lenne. Odaát van a hajóm, de a határőrök csak akkor engednek át, ha maguk is rendben találják engem és Ön aláírja nekem ezt a papírt.
- Mutassa ... Igen ... ez rendben is volna. Kérem, tartsa ide a karját, ahol az azonosító chipje van – emelte fel az ellenőrző készüléket

A műszer pedig – természetesen – mindent rendben talált. A hivatalnok is aláírta ezt a papírt, és Ursa keresztül léphetett a határokat jelképesen jelölő felfestett széles zöld sávon. Belépett az emberek számára kialakított [transzporterbe](#), és pár pillanattal később a szomszédos rendszer kapujánál kilépett a fülkéből. Ezen az oldalon senki nem ellenőrizte, csak az automata rögzítők vették az eseményeket, bár ez minden kapunál rendszeresített eszköz volt. Sietve, de nem feltűnően, elhagyta a zűrzavart, majd a parkoló hajók felé vette az irányt. Szépen beleült az előre előkészített hajóba, és haladéktalanul elhagyta a kapu parkolóját. Ment a [Drake](#)-k után.

Hosszú volt az ugrás. Messze mélyen, bent a mélyűrben, ahol hónapokig senki nem jár, még a kalózok sem, egy kis ködösség közelében 7 hajó álcázva várt. Ott voltak immár 20 perce és vártak. Nem volt műszer ami kimutathatta volna őket. Szépen körben álltak, összekapcsolódva. Kisvártatva megérkezett Ursa a másik [Buzzardban](#). Átszállt abba a hajóba, amiben most mindenki volt. Körbeülték a tárgyaló asztalát, és halkán beszélgettek. Amikor Ursa belépett kérdően néztek rá mindannyian. Ursa elmosolyodott, és mindenki számára azonnal világos lett, sikerült az akció

- Szeretném megköszönni mindenkinek a rendkívül precízen kivitelezett akciót. Hölgyeim, Uraim örömmel közlöm, hogy bankszámlájuk gyarapodott egy jelképes összeggel ebben a pillanatban. A mai napon már nincs teendőjük. Edmund holnap reggel eljön Önökért, mindannyiukat elviszi egy ovosi laborba, ahol az utolsó akcióval is összefüggésbe hozható azonosító chipet lecseréljük. Onnantól semmi nem fog Önökre utalni semmiféle értelemben. Élhetik tovább életüket, a megszokott módon.

Szavait taps követte, majd nekiláttak a lakomának. Felszabadultan, és vidáman töltötték a vacsora perceit, nem is sejtve, hogy minden szavukat, mozdulatukat figyeli valaki, akiről senki nem tudott ...

A hivatalnok unott ábrázattal vette elő a hatodik űrlapot, majd Mati elé tolta.

- Itt van ez a lap még, kérem töltse ki majd továbbítjuk a hatóságok felé.
- Nézze! 3 órája nyúznak itt engem. Nem lehetne holnapra halasztani a dolgot?
- Minél hamarabb, és minél pontosabb adatokat kapok, annál nagyobb a remény a sikerre, ami a támadói kilétének felfedését illeti
- Ezt nagyon hivatalosra kerekítette barátom, de higgye el, rég árkon-bokron túl vannak mindannyian már. De rendben ...már töltöm is ki ... - És már írta is a válaszait a kérdésekre
- Nagyon sajnálom azt, ami magával történt, de nekem is lenne jobb dolgom, gondolhatja. Ha befejeztük átmegyünk és átnézzük a határátlépéseket rögzítő videókat, ha nem gond. Gondolom alaposan megjegyezte a [Buzzard](#) pilótáját.
- Sose fogom elfelejteni azt az embert. Biztosan felismerném ...

A tábornokot meglepte a kis csapat. Nem számított rá hogy ilyen elhagyatott részén a galaxisnak is élnek emberek. De ő nem ezért volt itt. Amikor elpusztította az egyik hajót, ami a hiányzó készleteket vitte magával, azonnal megkerestette a másikat is. Nem volt nehéz dolga. Ezek az emberek itt, ebben a galaxisban vagy egyszerűen fejletlenek voltak, vagy nem gondoltak arra, hogy árnyékolni kellene az idegen anyagot. Ha esetleg mégis próbálkoztak volna vele – mert azért ebben nem volt teljesen biztos – akkor nem túl sikeresen próbálták megtenni azt. A lényeg, hogy most itt van az a hajó, amit egyszer már átvizsgált. Nem tudta pontosan miért, de érdekesnek tartotta a hajó megfigyelését. No és persze erősen visszatartotta az a tudat a fegyveres fellépéstől, hogy ebben az esetben nem egy felfegyverzett kalózhajóról, hanem egy apró, fegyvertelen, minden bizonnyal kutató célokra berendezett kis hajóról volt szó. Ideje volt még bőven, gondolta alaposabban megfigyeli a hajót, a legénységét, és a tevékenységeket, amit a hajóval végeznek. Amit feltétlenül érdekesnek talált az az volt, hogy ez az ember, akié nyilvánvalóan a hajó valamire készül a számára idegen anyaggal. A feljegyzéseket átnézve olyan sejtése támadt, amit feltétlenül érdekesnek talált a Korundiai Lételelemző Tudományos Kör felé továbbítani. Az ő dolguk volt, hogy egy-egy újonnan felfedezett civilizációt megvizsgáljanak, és kidolgozzák a velük szemben alkalmazandó eljárásokat, kapcsolatfelvételt, miegyebet. Ők döntötték el, hogy egy adott nép, vagy élőlény csoport egyáltalán alkalmas lehet-e kapcsolatfelvételre, hogy egyáltalán képesek lehetnek-e felfogni, mit is jelent egy nagy birodalom megannyi létező civilizációja közé tartozni, közéjük tagként belépni. A jelentést elküldte tehát a Tábornok, és biztos, hogy pár órán belül nem fog választ kapni. Folytatta a megfigyeléseit ...

Ursa kinézett az ablakon. A távolba meredt a tekintete, és csak nézte a színesen kavargó ködöket a távoli nyílthalmaz fiatal, most születő csillagai között. Megint a már jól ismert érzés kerítette hatalmába. Tudta érezte valaki, vagy valami figyeli őt, és minden mozdulatát. Karján a libabőrösség szimptomái jelentkeztek, ha erre gondolt, de meg is nyugodott azonnal, mert megint rátört a felismerés, ha bárki ártani akarna neki, talált volna már módot rá. Tekintetét egy bizonyos pontra koncentrált. Mintha lett volna ott valami ... Furcsán fodrozódtak a távoli ködök. Mintha lenne ott valami ... minél tovább nézte, annál biztosabb volt benne. Leült a konzol elé, és pötyögni kezdett.

A Tábornok állt az ablak mellett. Épp arrafelé nézett ahol a 9 hajó hangtalanul lebegett. Bár látótávolságon kívül volt, és bár álcázva volt, érezte, mintha valaki tudna jelenlétéről. Nem kockáztatott, utasította a hajót, hogy lassan távolodjon 1 fényévnnyire. Majd elment az ablakig és megint kinézett.

Pont ebben a pillanatban a két férfi bár nem tudtak róla pontosan egymás szemébe néztek irdatlan távolságból. Tudatalattijuk mindkettőjüknek jelezte a másik jelenlétét. És mindkettőjükben borzongást váltott ki ...

Másnap megérkezett Edmund egy szállítóval, mindenkit elvitt magával, Ursát kivéve. Egy viszonylag csendes bolygó felszínére ereszkedett, és a kis csapat ott fogja tölteni az elkövetkező két hetet. Senki nem tudott róla, itt nem volt őslakosság, nem volt technika. Csak csend és szép napsütéses tengerpart. Mondhatni paradicsomi állapotok uralkodtak.

Ursa egyedül maradt. Illetve mégsem.... Ahogy a szállító elhagyta a rendszert, a Tábornok hajója nyílegyenesen Ursa hajói felé vette az irányt. Nem álcázta magát, többé nem volt szüksége rá. Ursa már várta. Nem tudta mi fog történni, de tudta, hogy ami történni fog, az az egész hátralévő életét meg fogja változtatni. Aztán hirtelen, minden átmenet nélkül egy fényes gömb vette körül. Egy átlátszatlan fényes energiagömbben volt, és mire kitisztult, anélkül, hogy az egészségből bármit érzékelt volna, egy óriási hajó óriási vezérlőjében találta magát. És akkor megszólalt a hang, majd kisvártatva egy nyilvánvalóan holografikus módon megjelenített alak is láthatóvá vált, tekintetét Ursára szegezve.

- Üdvözlöm az Explorer 3 fedélzetén. Én az Egyesült Földi Erők Főparancsnoka, a Korundiai Flottavezetés tábornoka vagyok. Feladatom az öt hónappal ezelőtti incidens kivizsgálása és következményeinek felszámolása volt. Megállapítottam a történeteket, és visszaszereztem a rakomány egy részét. Most a még hiányzó anyag majdnem teljes mennyiségét is lefoglalom. Az űrben található hajókat megsemmisítem, mivel az idegen anyag és a hajók anyagának esetleges diffúziója irreverzibilis folyamat.
- A nanofleetre gondol ?
- Igen, így nevezik maguk.
- Nem fogom tudni mindet visszaadni.
- Tisztában vagyok vele, de ez nem is lényeges. Ittlétem alatt megbizonyosodtam róla hogy Önnél jó kezekben lenne a technológia. Azonban az önök világa még nem alkalmas a használatára, nem képesek a felmerülő nehézségek leküzdésére. Ne vegye sértésnek de a technikai szintjük egyszerűen alacsony. És maga sincs abban a helyzetben, hogy képes legyen az anyag létének teljes titokban tartására. Volt rá időm, hogy alaposan tanulmányozzam a tevékenységét. Tudom, hogy arra készül, hogy átlépi a [New Eden](#) rendszerében lévő [EVE-GATE](#), ősi kaput. Tudom, hogy van egy hajó, amit kimondottan a célra alakított át, és ott akarta volna felhasználni ezeket a tőlünk származó nanorendszereket. Tudom, hogy legalább három helyen végezett kutatásokat a nanofleettel, és pontosan tudom, hogy milyen eredményeket értek el.
- Akkor most ezzel vége is ?
- Ezt hogy érti ?
- Nekem is az a sorsom mint Mortannak?
- Mortan?
- Én is tudok pár dolgot. Tudom, hogy ez a hajó nem ebből a világból származik, tudom, hogy léteznek olyan nanofleetek, amik a nullponti energiát használják, Tudom, hogy ezzel a technológiával képes leszek a kapun átjutni. Tudom, hogy maga volt, aki

antianyag fegyverrel megsemmisítette egy szinte teljes naprendszerrel együtt az egyik orgazdát. És azt is sejtem, hogy hasonló sorsot szán nekem.

- Nos, nem, ebben téved – vágott a szavaiba a tábornok – Ha így akartam volna, már nem létezne az úrnek ez a szeglete sem. Egyértelmű parancsom van, de nem értek egyet vele. Viszont a döntés már megszületett, nincs jogom se és hatalmam se felülbírálni. Az anyagot vissza kell szereznem, pontosabban, izolálnom kell ezen világtól mindenféle értelemben. A megsemmisítés csak a végső választás lenne. A feladat végrehajtásának módjait, és az eszközöket viszont én szabhatom meg. Tudja, nekünk nagy szükségünk lenne olyan emberekre, mint maga – váltott sokkal barátságosabb, közvetlenebb hangnemre a tábornok – Nagyon közel áll a gondolkodásunk is. Ezért is döntöttem úgy, hogy beszélek Önnel, mielőtt hazamegyek. Itt hagyok valamit, amit majd idővel képes lesz használni. Én most elmegyek, de ezzel itt – mutatott a kezében lévő matt, fémes hatású pingpong labda méretű gömbre – hozzájuttatom az átjáráshoz szükséges eszközökhöz. Az ön feladata lesz, hogy rájőjjön, hogy kell használni. Ha jók a sejtéseim, képes lesz megoldani a problémákat. A segítségemmel tehát, idővel képes lesz átjönni hozzánk, a kapu túloldalára. De nem mondom meg Önnek, hogy mi várja odaát. Tudnia kell majd, hogy átlépheti-e egyáltalán a határokat, és tudnia kell, hogy ezt pontosan mikor is teheti meg. Most pedig, ha hazajutott, egy láda várja majd. Olyan, mint amit **Oissioba** küldött át. Használja a kutatásaiban, és legyen bölcs a felhasználása során is. Isten Önnel Uram....

És ebben a pillanatban az eddigi hologram materializálódott, pontosan Ursával szemben. A tábornok átadta a gömböt, majd kezet nyújtott régi földi szokás szerint.

- Ursa ...
- Urulul ...
- Honnan tudja a nevemet?
- Álmodtam magáról!

Egymásra mosolyogtak, majd kezet fogtak, és kölcsönösen meghajoltak egymás előtt. Ursa újra az energiagömbben volt, és pillanatokkal később már az űrben repült a hajója felé. Ezúttal nem volt átlátszatlan a gömb. Tisztán látta amint a monstrum elnyeli a 8 Drake-t. Számított rá, hogy nagy a hajó, de így is nyitva maradt a szája a csodálkozástól. Óriási volt, de mégsem a fenyegetés sugárzott belőle. Látot már pár **Titánt**, az itteni világ legnagyobb hajóit, de ez valami teljesen más. Azok a fegyverkezést szolgálták, ez a hajó a tudományt. Már amennyire így a kinézetéből ez megállapítható. Legalább negyven kilométerre volt a hajótól, és az még mindig betöltötte az egész látóteret. Ahogy a sajátja felé fordult, az még nem is látszódott. Végül óráknak tűnő percekkel később elérte a hajóját. Bent megnézte rendben működnek-e az adatrögzítők, a kamerák. Elhelyezkedett az ülésében, becsatolta magát, és a közel 200 km méretű hajót nézte. Erőt sugárzott, méltóságot. Majd a méretét meghazudtoló könnyedséggel az óriás megmozdult. Nem tett egyetlen fölösleges mozdulatot sem, csak egyszerűen elindult az űr egy pontja felé. Majd amikor halványan derengeni kezdett, a mérőműszerek kiakadtak. A hajó pedig távolodni kezdett egyre gyorsuló ütemben, és alig 5 másodperc alatt nyoma sem maradt. Percekig bámulta az űrt. Gondolatok kavargottak a fejében, és nem tudta örülni, vagy bosszankodjon a történeten.

- Mindegy – mondta mintegy önmagának, és elhessegette a gondolatait. Lesz még ideje bőven ...

Majd fogta az adatgyűjtőket és gondosan törölte mindet. A kazettákat is, egytől-egyig...

Mati egy nagy jellegtelen fehér szobában ült, egy még jellegtelenebb még nagyobb szürke épületben.

- Nézze Mati. Ez az állomáson készült felvétel, ahol a **Buzzardot** megtaláltuk.
- Ezek a felvételek a csarnokokból, nézze át nyugodtan, és szóljon, ha felismer valakit.
- Rendben.... Hozna nekem egy üdítőt ?
- Persze

Mati megnézte a felvételeket. Nem telt bele 10 perc és felismerte rajtuk Ursát, esküdni mert volna rá, hogy ő az, akit keresnek. Amikor a hivatalnok visszaért, azonnal megmutatta neki.

- Ő az! Ő volt, aki vezette azt a hajót!
- Biztos benne ?
- Igen, száz százalékig! Mondtam, hogy felismerem ezer közül is.
- Rendben van, kicsi türelmet kérek még öntől – és elsietett a jegyzeteivel a hóna alatt.

Bement egy másik szobába, ahol voltak ketten rajta kívül.

- Nos úgy néz ki megvan az emberünk, Mati egyértelműen azonosított valakit a felvételeken.
- Ez jó hír. Túl sok volt már a felderítetlen bűneset. Máris intézkedem. Mati maradjon még addig.
- Nem fog örülni. De mindegy. Megyek és elmondom neki.

Öt perc telt el amióta kiment a vizsgálótiszt. Ez az öt perc elég volt Matinak, hogy visszaidézve az eseményeket rájöjjön az esetleges indítékra. Nyilván az egyik korábbi esetével függött össze a dolog, amikor megpróbált valakit a csőbe húzni. Eszébe jutott, hogy pont az őt ért támadás előtt közvetlenül gondolt arra az esetre, amikor megpróbálta csőbe húzni az azon a környéken újonc bányászt, egy lopási provokációval. Mindenesetre a kidobott és megfestett konténer erre utal. Pont olyanba bányászott az áldozat, akit le akart löni. Épp azon gondolkodott, elmondja-e ezt a vizsgálónak, amikor visszaért a tiszt.

- Nos még pár percet kérnék Öntől, aztán mehet is haza. Jelenleg pont az adatokat elemzik a kollégák
- És meddig tart ez még?
- Nem sokáig, lekérik az összes ottani felvételt, és a chip alapján rögtön tudni fogjuk ki az emberünk, és honnan ment és hová.
- Remélem így fog történni

Ebben a pillanatban lépett be a vizsgáló egy másik kollégája, kezében iratokkal, és egy kazettával.

- Nos Mati, tévedett sajnos, az emberünknek nincs köze a történetekhez.
- Ne vicceljen már velem, nagyon jó az arcmemóriám ...

- Egy cseppet se gondolja, hogy nem volna jobb dolgom, mintsem viccelődjek magával kedves uram. Ez az ember ott a felvételeken egy [Hungarian Space Defenders](#) nevű cég egyik [Lowseces](#) Igazgatója. Ő maga a rendszereket [Scannelő](#) csoport vezetője. És alig egy nappal az incidense előtt érkezett ide, majd a felvételen az látható, amikor a két rendszer közötti [microkapun](#) visszament. Az ő hajója különben a túloldalon, a másik rendszer kapujánál maradt, át se lépte a határt. Sajnálom, hogy ezt kell mondjam, de most az egyszer cserben hagyta az arcmemóriája.
- Hogy is mondta ? Hungarian Space Defenders? Egészen biztos vagyok benne pedig, hogy ő volt. Nézzék meg a felvételeken, amikor átjött hozzánk, biztos, hogy ott volt valami csúszás vagy szabálytalanság.
- Azokat a felvételeket 24 óráig őrzi meg a rendszer, Ha nincs rá ok, az új felvétel felülírja a régit. Mindig az utolsó 24 óra marad meg a szalagokon. Nem volt ok rá, nem is maradtak meg
- És mi van a molekuláris azonosítókkal, mért nem vetik be azokat?
- Ugyan már Mati! Egy ilyen forgalmas határátkelő helyen maga szerint mi marad meg a levegőben egy nappal korábbról?
- Ez az önök problémája ... valahogy szorítsák sarokba. Ő volt az, meggyőződésem!
- Nos Mati, én elhiszem önnek – fogta meg a vállát a rendőrtiszt, és lassan a kijárat felé terelte őt –
- De higgye el nekem, ennyi alapján nem tudok mit tenni. Ha legalább tudna valamit, ami indokként felhozható lenne
- Nos, volna itt valami – harapta el a szó végét Mati, de meg is bánta azonnal, hogy egyáltalán szólt ...
- Hallgatom barátom, hallgatom ...
- Nem ... semmi ... bizonyára én tévedtem. – révedt maga elé, és kilépett a hivatalból.

Nem tudta elfeledni a cégnevet. Hungarian Space Defender. Ez a név volt a konténereken. Egészen biztos. Jól emlékszik rá és így egyértelmű lett számára, hogy kik voltak a támadói, és az is, hogy miért tették ezt vele. Most már csak az volt a kérdés, hogy mit ér ez az információ számára. És nagyon úgy tűnt, hogy semmit sem. Megállt és visszanezézett a hivatalra. A rendőr és a hivatalnok még mindig ott állt az ajtóban és intettek felé búcsúzóul. Aztán megfordult és elment haza. Most csúnyán vesztett. Hacsak a megmaradt élete nem nyereség. Belegondolt, hogy akkor sem történt volna semmi különös, ha a [podja](#) se menekül meg. Ez egy jól megszervezett támadás volt, és bizonyára a [mentőkabin](#) sem úszta volna meg, ha ők nem úgy akarták volna. Ez felért számára egy üzenettel. És ez az üzenet elég világos volt számára, megértette. És ezt a menetet bizony, a Hungarian Space Defenders megnyerte...

http://eve-kill.net/?a=kill_detail&kll_id=13496997

<http://www.youtube.com/watch?v=L5KRcxBqYiQ>

Szótár

- **Adatkristály (BPO, BPC)**

A flotta gyártósoraival kompatibilis technológiai leírás. Alapvetően kétféle létezik: Eredeti (BPO) és másolat (BPC). Egy eredeti adatkristályból előállítható termékek darabszáma korlátlan, míg a másolatok mindig csak bizonyos darabszámú gyártást tesznek lehetővé. Az eredeti adatkristályokból különböző decryptorok segítségével legyárthatók másolati kristályok is, amik viszont jelentős alapanyagigény eltérések lehetnek. Az így elkészített másolati kristályok jóval olcsóbbak lehetnek az eredetiktől, és a késztermék is ugyanolyan minőségű lesz, de a szükséges anyagokban jelentős mennyiségi eltérés lehet.

- **Align**

Egy távoli pontra (bolygó, hold állomás, belt) tartás. Ilyenkor a hajók teljes sebességgel az "alignolt" célpont irányába repülnek.

- **Amar**

Lásd : [Minmatar](#), Caldari, Gallente, Amar

- **Armor**

Lásd: [Pajzs](#), Armor, Hull

- **Ashimmu**

A titokzatos kalóznépség, a [blood raiderek](#) speciális elit hadserege, a [Dark Blood](#)-ok mérnökei által kifejlesztett Cruiser besorolású hajója. Számos legenda kering e hajóról, sőt, egyes helyeken a rossz gyerekeket az "Ashimmu dárdája"-val ijesztegetik...

Jellemzői: 395 méteres, 11Mt tömegű hajó. 7 High, 3 Med, 6 Low, és 3 Rig slottal rendelkezik, Max 1 Launcherrel, és 4 turrettel fittelhető, 280 m³ raktere van. Drónraktere nincs

- **Aridia**

A galaxis nyugati peremén foglal helyet ez a nem túlságosan kedvelt régió, Gyéren lakott hely, egy-két kereskedelmi központot kivéve nem túlságosan népes rendszerek alkotják. 79 naprendszer alkotja, ebből 10 **HighSec**, a többi mind 0.03 – 0.40 közötti **LowSec**. Még a Birodalom része, 6 régió szomszédja, ezek közül egy **HighSec** két **0.0**, és 3 **LowSec**

- **Atmoszférikus repülés**

Légkörrel rendelkező bolygóra való le vagy fel szállás, illetve annak felszíntől nem túl nagy távolságra (0-1500 Km) történő elhaladás

- **AU**

AU vagy Asztronomical Unit. Távolságmérték, megfelel a közepes Föld-Nap távolságnak, azaz nagyjából 149millió Km-nek. A fennmaradt írásos emlékek megbízhatatlanságát figyelembe véve jelenleg 150millió Km az elfogadott érték.

- **Autopilot**

Minden hajó alaptartozéka az Autopilot rendszer. Képes a megadott rendszerbe juttatni a járműveket, emberi beavatkozás nélkül is. Szorosan kapcsolódik az univerzum térképével, annak szerves részét képezi. Az aktiváláskor a beprogramozott útvonalon elnavigálja az űrhajót. A kapu megközelítésekor a hipertérből kb. 12 Km-re lépteti ki a hajót, majd az ugrás után oda automatikusan visszalépve folytatja az utazást. Sokan óvakodnak a használatától, **Lowsec** területen vagy **0.0**-ban a használata erősen ellenjavallott !

- **Álcázó rendszerek, Covops álcázó rendszerek**

Az álcázó berendezések igénye mindig is magas volt. Ez vezetett oda, hogy a mérnökök, évszázadokon át keresték a megoldást a tökéletes álcázásra. Ha egy testnél el tudjuk érni hogy a fénysugarak egy torzított gravimetrikus téren keresztül haladva kövessék annak felszíni formáját, elérhetjük, hogy egy bizonyos távolságon kívülről szemlélve a test láthatatlannak tűnik. Ezzel a módszerrel egy tetszőleges alakú test kívülről, külső energia segítségével álcázható. A modern űrtechnika és a hadviselés igényt formált a hajók álcázhatóságára. Ennek lényege a fent említett módszer azzal a különbséggel, hogy a hajón belüli energiaforrás segítségével a teret elgörbítik a hajó körül. A technológia korláta a fény sebessége, és maga a tömegvonzás léte. Ezzel a technológiával elért álcázás erősen korlátozza az álcázott hajó mozgását, sőt az álcázhatóságát. Az ilyen álcázás megszűnik, ha a hajó közelében (kb. 2000m) eltérő

homogenitású anyag van. Az álcázók energiaigénye hatalmas, és pont emiatt a hajók sebessége álcázott állapotban mintegy 90%-kal kisebb. Annakidején a Mirage fedőnevű project nem kevesebbet tűzött ki hogy a meglévő álcázó technikát magasabb szintre emelje. Ennek során a hajót teljesen szubatomi szinten unrezonálásra készítetik. Ennek lényege, hogy többé nem a normál tér rezgéseit veszi fel, illetve időben eltolva fáziskéséssel követi az eredeti rezonanciát. Az ilyen módon álcázott berendezés mintegy kikerül a normál térből, bár fizikai kapcsolatát nem veszi el vele! Egy ilyen módon álcázott hajó képes veszteségmentesen haladni az űrben. Az egyetlen hátránya a dolognak hogy speciálisan a hajó pontos fizikai mivoltához kell igazítani az álcázót. Ez erősen behatárolja az alkalmazhatóságot is, speciálisan méretezett, kialakított, speciális anyagból felépült hajót igényel. Ezek az álcázók a **Covert ops** vagy **Covops** álcázó berendezések.

- **Ballistic controll system**

Lowslotos **fitt** modul, a rakétavető elektronikájának kiegészítő rendszere. Alkalmazásával a tűzgyorsaság növelhető, valamint a nagyobb sávszélességgel a pontosság, és ennek hatására a fegyver hatékonysága jelentősen nő. Adaptív elektronika rendszere lévén a hatása tipikusan logaritmikus. 3-4 modulnál többet nincs értelme alkalmazni

- **Belt**

Aszteroida mező

- **Beugrópont**

Az űrben szükség lehet fix tájékozási pontokra. A baj csak annyi hogy **warpolni**, azaz ráugrani csak meglévő koordinátára lehet. Ezeket a fix pontokat előre el kell készíteni, és a kapott koordinátákat elmenteni. Minden olyan pont elmenthető, ahol a hajó az adott pillanatban tartózkodik. Tehát például egyik bolygóról a másikra való ugrás közben elmenthető egy pont, akár az ugrás közben is! A másik lehetőség, ha egy **fleetben** lévő társunkra **warpolunk**, azaz ugrunk rá. Lényeges, hogy ha a célhajó mozgásban van, akkor a kijelölés pillanatában, még az ugrás megkezdésekor érvényes koordináta lesz a célkoordináta! Azaz az ugrás időtartamától függően, akár nagy távolságra is kerülhetünk a kívánt pozíciótól. Az ugrás meglehetősen pontos, kb 2000 méteres szórással érkezünk a megadott pozícióba,

- **Buzzard**

[Caldari](#) típusú [Covops](#) (Covert Ops) besorolású hajó. A Heron frigatt T2 (továbbfejlesztett) változata. Okaseilen Fukashinak, a Caldari Navy Recon Division Admirálisának, a részletes leírásai, tervei szerint fejlesztették ki. Az első olyan sorozatgyártású hajó volt, amit speciálisan az új [Covops álcázó](#) berendezésekhez igazítva építettek meg. Ezeket az álcázó technikákat különben a Project Mirage valósította meg, és a lényege, hogy a hajó álcázottan képes sebességvesztés nélküli, bolygóközi ugrásra.

Alkalmazása: Ellenséges területeken, mélyűri bevetéseken való részvétel, ahol maximálisan ki tudja használni a teljes álcázó képességét, elkerülve a kényes találkozásokkal a kalózzal vagy egyéb ellenséges hajókkal, csoportokkal. Mélyűri [scannelés](#), kémkedés, futárszolgálat, nagyértékű berendezések, eszközök, szállítása.

Jellemzői: 83 méteres, 1.27 Mt tömegű hajó. 3 High 5 Med 2 Low, és 2 Rig slottal rendelkezik, Max 2 Launcherrel, 1 [Turret](#)l fittelhető, 190 m³ raktérrel rendelkezik.

- **Caldari**

Lásd: [Minmatar](#), [Caldari](#), [Gallente](#), [Amar](#)

- **Concord**

Az [Eve galaxis](#) rendfenntartó egysége, rendőrsége. Hajóik fel vannak szerelve a legmodernebb fegyverzettel, [warptorokkal](#), jammerekkel, webberekkel. A [Highsec](#) rendszerekben vannak jelen, és a jogtalanul megtámadottak segítségére sietnek. Van állandóan a hipertérben tartzkodó állományuk, így gyakorlatilag képesek másodpercek alatt a helyszínre érni !

- **Covops**

Vagy Covert Ops. Az elektronikus hadviselés legfejlettebb kémhajóinak osztálya. A Covops hajók képesek álcázottan ugrani ([warpolni](#)), és sebességvesztés nélkül haladni. Rendkívüli képességeik kiemelten alkalmassá teszik a rendszerek [scannelésére](#), futárfeladatok ellátására. Egyik közismert képviselője a hajóosztálynak a [Buzzard](#).

- **Covops álcázó rendszerek**

Lásd: [Álcázó rendszerek](#)

- **Criminal**

Ha a rendfenntartó rendszerek szerint bűncselekményt követünk el un. Global Criminal minősítést kapunk. Ezen minősítés tartama 15 perc. Ezalatt mindenki, akivel szemben minősítve lettünk, szabadon ránk támadhat. A minősítés által érintettek köre függ a bűncselekmény súlyától. Bűncselekmény a lopás, egy hajó megtámadása, kilövése, **Pod** kilövése, bizonyos épületek megtámadása, megsemmisítése, valamint annak számít az amúgy Globálisok támogatása (reppelése, shieldezése, stb ...) Nem számít annak viszont, pl. a számunkra globalos hajó megtámadása és kilövése sem. Ezek minősített esetek amúgy is, adott esetben találunk ezekről is információt. Fontos, hogy a **0.0** rendszerekben nincs Global Criminal, vagyis ott szabadon támadhat minket bárki, és mi is támadhatunk bárkit.

- **Dark Blood**

A Blood Raiders kalóznépség, elit egysége, hadseregének katonái a Dark Blood-ok. Általában parancsnoki beosztásban indulnak csatában, egy-egy régió, konstelláció tartozik az adott parancsnok fennhatósága alá. Mindig különlegesen felszerelt hajókban csatáznak, és rendszerint értékes árut, felszerelési eszközöket is szállítanak. A **fittelt** moduljaik is fejlettebbek az átlagosnál (faction modulok), tulajdonságaik vetekednek, sőt egyes esetekben meghaladják az adott eszköz T2 változatának paramétereit. A fejükre kitűzött vérdíj is sokszorosa egy "normál" kalóznál.

- **Drake**

A **Caldari** faj hírhedt Battlecruiser besorolású többcélú űrhajója. Rakétás hajó, shieldes védelemmel. Előszeretettel használják a jó védőmező (shield) tulajdonságai miatt tankolásra. Tüzereje nem túl magas, de azért komoly meglepetést tud okozni egy kisebb Drake **fleet**.

Jellemzői: 513 méteres, 14Mt tömegű hajó. 8 High 6 Med 4 Low, és 3 Rig slottal rendelkezik, Max 7 **Launcherrel fittelhető**, 345 m³ raktérrel, 25m³ **Drónraktérrel**, 25 Mbit/s sávszélességgel rendelkezik.

- **Drón**

Kiegészítő automatikus robotszonda. Az űrhajók egyik leggyakrabban használt kiegészítő berendezései. Kisméretű (5-25 köbméteres) többcélú védelmi vagy támadó fegyverrendszer. Tipikus jellemzőjük a sávszélesség-igény. Pl egy 5 köbméteres drón sávszélesség-igénye jellemzően 5Mbit/s. Hatótávolságuk a pilóta képzettségétől, a hajó adottságaitól függően legtöbbször 25-75 Km. Hajónként általában 5 drón kezelhető. A drónképes hajók külön dronbay-ben tárolják a drónokat. A tárolható drónok számát a dronbay kapacitása korlátozza, de az űrben, kevés kivételtől

eltekintve maximum 5 db lehet kint egyszerre. Léteznek hajók, amelyek viszont nem képesek drónt kezelni, ilyen hajó az [Ashimmu](#) is.

Vannak még speciális drónok, amelyek ismertetése terjedelmileg meghaladná a lehetőségeimet

- **EM, EXP, KIN, THERM (sebzés)**

A fegyverzetek, alapvetően négyféle sebzést fejtenek ki. EM sebzésről beszélünk, amikor a robbanás Elektromagnetikus kisülést generál. A nagybonyolultságú áramkörök rendkívül érzékenyek ezekre a sugárzásokra, és hatalmas irreverzibilis változásokat szenvednek el egy-egy ilyen kisülés hatásaként. EXP azaz Explosive sebzés amikor a robbanás maga mechanikai sérüléseket okoz. KIN, azaz kinetikus sebzés az amikor a robbanótöltet (tipikusan rakéta) a nagy sebességből adódó mozgási energiát használja sebzésre. THERM, azaz termikus a sebzés, ha a robbanás hőenergiája okoz változást a támadott hajón, épületen.

- **Eve Galaxis**

Nagyjából 7500 csillagrendszert magába foglaló, spirálgalaxis. Ebből 5381 ismert, katalogizált rendszer létezik, a maradék a nemrégiben felfedezett természetes fűregjáratokkal a Wormhole-lal kapcsolódik az ismert univerzumhoz. Két nagy részre osztható: Birodalmi ([Lowsec](#), [highsec](#)) régiókra , és a [0.0](#) régiókra. A kiterjedt kalóztársadalmat figyelembe véve 7 területet különböztetünk meg. Ezek a következők: Angels, Drones, Guristas, Shansas, Serpentis, Bloodraiders, és utoljára a nemrég felfedezett un Wormhole rendszereinek népsége, a Sleepers. Egyes megfigyelők szerint a kalóztársadalmak meglehetősen ritkán keverednek a másik népség területeire, és ezen régiók meglehetősen pontosan behatárolhatóak A Sleepers régióit nem számolva 64 régió alkotja a galaxist, és a Drones területeket kivéve mindegyik Szoverenitáshoz tartozik Birodalmi és [0.0](#) terület is. Ide tartozik még a titokzatos JOVE birodalom, egy teljesen különálló galaxis nagyjából 300 megfigyelt naprendszerrel, ahol nagyhatalmú különleges és misztikus népség lakik. Legendás képességű különleges hajóik (ilyen például a Polaris) nagy ritkán feltűnnek az ismert rendszerekben, és ilyenkor sikerül egy-egy információt megszerezni a Jove népről, kultúrájukról, technikájukról. A JOVE birodalmat alkotó rendszereket megfigyelték már a csillagászok, de bizonyítottan még nem járt náluk soha senki. Csillagkapu az adott rendszerekbe nem vezet, rejtély, miként közlekednek az őslakosok a két kalaxis között.

- **EVE GATE**

Genesis régió, Promised Land konstelláció, [New Eden](#) naprendszerében található több-ezer éves relikvia. Feltételezések szerint az emberiség ezen a kapun keresztül

jutott az [Eve Galaxisba](#), mintegy 6000 évvel ezelőtt. Jelenleg a kapu valószínűleg üzemképtelen, az írott történelem óta nem jött át rajta senki és semmi. Rengeteg kalandor, tudós, és amatőr próbálta megközelíteni az idők során, amely kísérleteknek mindegyike hajótöréssel végződött. Ezért a területet lezárták, megközelítésre is csak kivételes alkalmakkor adnak engedélyt. Folyamatosan erős ismeretlen jellegű sugárzás árad a kapu felől, melynek hatása az idővel ciklikusan gyengül, majd erősödik. Jelenleg a gyengülési fázisban van, feltételezések szerint a gyengülés mértéke ciklusról ciklusra egyre nagyobb.

- **Fittelés (Rig, High slot, Med slot, Low slot)**

A hajók felszerelése, bizonyos funkciók ellátására való alkalmassá tétele a fittelés. Az alaphajók (értsd: fitteletlen) ugyan repképesek, de gyakorlatilag a modulok nélkül semmi mást nem tud. Minden hajóra jellemző fittelési pontjainak a száma. 4 féle modulrendszerrel lehet a hajókat teljessé tenni. Ebből az egyik a hajók végleges módosítását jelenti (Rigezés). A Rigez a hajók alaptulajdonságait változtatják meg olyan módon, hogy maguk a rigek a hajó részeivé válnak. A rigek nem távolíthatóak el roncsolásmentesen. A többi modul viszont szabadon cserélhető. 3 féle csatlakozófelület (Slot) lett rendszeresítve, és mindegyikből maximum 8 lehet egy hajón. A kiegészítők jellemzően ezen 3 féle felület valamelyikét kapják, így a modulok besorolására ez a legalkalmasabb jelző. Egy modul lehet tehát High Slotos, Med slotos, avagy Low Slotos. Maga a fittelés szó konkrétan a modulok hajóra való felszerelését jelenti.

- **Fleet (FoF rendszerek)**

Lehetőség van arra, hogy a közös akcióban résztvevők egy csapatot, winget alkossanak. Ilyenkor a résztvevő tagok rendszerei folyamatos kapcsolatban állnak. Egymás számára folyamatosan elküldik tartózkodási helyük koordinátáit, ezáltal a wing bármelyik tagja bármelyik másik csapattagra [warpolni](#), ugrani tud. További lehetőség, hogy a csapat parancsnoka (wing commander) közvetlenül utasítsa a többi tag hajóját egy bizonyos pontra ugrásra ([fleetwarp](#)), egy bizonyos pont felé repülésre ([fleet align](#)). Fontos korlátozás, hogy a wingbe lépést követően vagy onnan kilépéskor (tehát bármilyen változtatás a wingben) a teljes wing létszám, és minden más érintett pilóta részére tiltott a csillagkapukon átugrás, állomásra való ledockolást vagy onnan való kidockolást. Ezek a tiltások 30 másodperc tartamúak.

- **Gallente**

Lásd: [Minmatar](#), [Caldari](#), [Gallente](#), [Amar](#)

- **Gravimetrikus torzulás**

Minden tömeggel rendelkező testnek gravitációja van. Ennek megfelelően, minden tömeggel rendelkező tárgy, ami a normál térben van, gravimetrikus torzulást okoz a térben. Ezek a torzulások megfelelő műszerekkel kimutathatóak

- **HighSec, LowSec, 0.0:**

Az EVE Galaxis rendszereit 3 fő biztonsági rendszerbe sorolják. Egy adott rendszer HighSec, LowSec, és a 0.0 besorolások valamelyikét kapja. A biztonsági szint valójában -1.00 és +1.00 közötti két tizedes pontosságú számmal jellemezhető. A legalacsonyabb biztonsági besorolást a +0.0 szintnél alacsonyabb rendszerek kapják. Ezek legtöbbször még nem is kaptak nevet, többnyire egy betűkből, és számokból álló azonosítója van csupán. Tipikus 0.0 elnevezés például 5ZXX-K. Ezekben a rendszerekben, kizárólag az ott élők próbálnak valamiféle biztonságot megteremteni önmaguknak, és megszervezni a kereskedelmet, és egyáltalán az életet. Ezekben a helyeken mindennaposak a harcok, és hatalmas összecsapások zajlanak a területi hovatartozás eldöntéséért, a kereskedelmi útvonalak felügyeleti jogaiért, és a természeti javak kiaknázásáért. A 0 és +0,49 közötti rendszerek a LowSec, avagy alacsony biztonságú területek. Itt lényegében nincs rendőri jelenlét ([Concord](#)), illetve kimerül az állomások és csillagkapuk melletti [Sentry Gun](#)-ok jelenlétében, melyek a hatótávolságukon belül beavatkozhatnak egy-egy kialakult konfliktusba, illetve az ott megfordulók [Security Státuszát](#) nyilvántartják, és adott esetben módosítják is. A +0,50 és az e feletti rendszereket nevezzük High Security rendszernek vagy röviden HighSecnek. Az ezen a területen élők viszonylagos biztonságát a [Concord](#), és az adott terület katonai alakulatai felügyelik. Ezen alakulatok fennhatósági kizárólag a High Sec-re korlátozódik. Sem a rendőrség, sem a helyi alakulatok nem lépnek LowSec vagy 0.0 területekre soha!

- **Hull**

Lásd: [Pajzs](#), [Armor](#), [Hull](#)

- **Hulk**

Az ORE Szindikátus által tervezett 2. generációs exhumér. A bányászmodulokat talán legjobban kihasználó hajó, közkedvelt típus.

Jellemzői: 340 méteres, 40Mt tömegű hajó. 3 High, 4 Med, 2 Low, és 2 [Rig](#) slottal tervezték, 8000 m³ raktérrel, 50m³ Drónraktérrel, 50 Mbit/s sávszélességgel rendelkezik.

- **Hungarian Space Defenders (HSP)**

Nagyjából 40 fős létszámú vegyes cég. Elsősorban katonai alkalmazásra képeznek ki ügynököket, harcosokat faji hovatarozástól függetlenül. Erős Indusztriális, és kutató részleggel, rendelkező csapat. Tevékenységi körük a mélyűri felfedezések ([scannelések](#)), hajógyártás, értékesítés, fejdázat mellett a bányászat és kereskedelem. Fő tevékenységi területük [Irmalin](#), és környéke, de van irodájuk HighSecben és 0.0-ban is. A céget egy részlegvezetőkből álló igazgatótanács irányítja. A cég vezetője Szekeres Saul. A cég szoros kapcsolatban áll a Piranha of the pipe nevű félkatonai kiképző céggel.

- **Hurricane**

Minimatar típusú Battlecruiser besorolású többcélú űrhajó.

Jellemzői: 440 méteres, 12.5Mt tömegű hajó. 8 High 4 Med 6 Low, és 3 Rig slottal rendelkezik, Max 3 Launcherrel, 6 Turretal fittelhető, 475 m³ raktérrel, 30m³ Drónraktérrel, 30 Mbit/s sávszélességgel rendelkezik.

- **Hysera**

Essence régió, xxxxxx konstelláció 6 Bolygóval 19 Aszteroida övezettel LowSec (0.40). Oisio szomszédos rendszere.

- **Ibis**

Caldari típusú alaphajó.

Jellemzői: 72 méteres, 1Mt tömegű hajó. 2 High, 1 Med, 1 Low slottal rendelkezik, Max 2 Turretal fittelhető, 120m³ raktérrel, 5m³ Drónraktérrel, 5 Mbit/s sávszélességgel rendelkezik.

- **Irmalin :**

Az [EVE galaxis](#) Khanid régiójának Budar konstellációjának fővárosa. [LowSec](#), (+0.06). Egyetlen állomás található a rendszerben, 9 Bolygó, 18 Hold, és 7 aszteroida mező jellemzi. A [Hungarian Space Defenders](#) cég LowSeces központi irodája itt található. Az itt élők elsősorban kereskedelemmel, bányászattal, gyártással és mélyűri kutatásokkal foglalkoznak. Az itt élők saját rendfenntartó erőket alkalmaznak a területük megvédésére és a kalózkodás visszafogására. Befolyásukat fenntartják a [Highsecbe](#) vezető két főközlekedési csatornán (agili pipe, nesheeri pipe), továbbá a szomszédos régióba ([Aridia](#)) vezető útvonalon ([zirsemi](#) pipe), valamint, az ezekhez a rendszerekhez csatlakozó zsákrendszerek legtöbbjében.

- **ISK**

A galaxis általánosan elfogadott értékmérő csere-eszköze.

- **Isogen**

Az ipar másik fontos alapanyaga. Könnyen megmunkálható, nagyon alacsony fajsúlyú anyag. Az áramot nem vezeti, elsődleges alkalmazása a műanyaggyártás. Az űrtechnika az olcsó ára, és a könnyű alakíthatósága miatt kedveli.

- **LowSec:**

Lásd: [HighSec](#), [LowSec](#), [0.0](#):

- **Kapacitor**

A hajók fő energiatároló eszköze. Kondenzátor jellegű, folyamatosan hatalmas energiák tárolására alkalmas szerkezeti egység. A hajók energiafejlesztő eszközei nem képesek folyamatos hatalmas energialeadásra. Erre azonban nincs is szükség, mert igazából nagy energiát csak ritkán, és akkor is csak pillanatokra igénylik az űrhajó rendszerei (pl. [Warp](#)hajtómű beindítása). Ezért kezdték el az űrhajózás hajnalán használni, az erre a célra kiválóan alkalmas kapacitorokat. Rendkívül kicsi belsőellenállásuknak köszönhetően gyakorlatilag a másodperc törtrésze alatt képes a teljes tárolt energia leadására. Fizikai méretük erősen korlátozza a tárolni képes energiamennyiség nagyságát, ezért a hajók egyik legjellemzőbb paramétere a kapacitor tároló-képessége.

- **Kapszula**

Lásd: [Mentőkabin](#), [Pod](#), [Kapszula](#)

- **KINETIC (sebzés)**

Lásd: [EM](#), [EXP](#) (sebzés)

- **Közelségi radar**

Minden hajó beépített alapfelszerelése, egységes és szabványos. [Fittelést](#) nem igényel. A közvetlen környezetet mutató konfigurálható eszköz. Beállítástól függően jelzi a hajó közelében lévő dolgokat. Maximális hatótávolsága érdekes módon, magától az űrtől függ, jellemzően 300-700 Km

- **LaiDai Military Factory**

A [Caldari](#) hadsereg gyártócégeinek központja. Több, mint ezer éves múlttal rendelkező cégóriás. A [Caldari](#) faj hadi fejlesztéseinek zöme innen kerül ki. Számos hajó, modul, fegyverfőleség fémjelezi kiválóságaik munkáját

- **Launcher**

A rakétavető, bombavető, szondavető csoportjának elnevezése

- **Malkuth**

John Mialkovich VII. Malkuth (23588-23796) A Caldari hadsereg főparancsnoka volt. A fegyverfejlesztések híres mérnöke. Tevékenységével nagyban hozzájárult a rakétatechnika fejlődéséhez. Néhány rakétavető változat az ő nevét viseli (pl: Malkuth heavy assault missile [launcher](#))

- **Mentőkabin, Pod, Kapszula**

Az űrhajózás szabványosítása során bevezetett, kötelező hajófelszerelési berendezés. Nagyjából 4 méteres, tojás alakú, rendkívüli körülményeket is elviselő miniűrhajó. Teljes létfenntartó rendszerrel, navigációs computerrel ellátott életmentő eszköz. Az összes szabványos űrhajó nélkülözhetetlen felszerelése. Pod nélkül az űrhajók nem is működnek, sőt, a műszaki felülvizsgálatnak alapkövetelménye a megléte. Bizonyos típusoknál a hajót csak a Pod-ban elhelyezkedő pilóta tudja vezetni. Az életmentő rendszere teljesen automatikus, de kézileg is vezérelhető. Minden pod alaprendszere egy a klónozóval kapcsolatba lépni képes kommunikációs eszköz, és a Pod esetleges sérülése, megsemmisülése előtt a pilóta teljes DNS képét, szubatomi szintű mikrojellemzését, atomi felépítését, tudati, tudat alatti memóriáját a másodperc milliomod része alatt továbbítani képes az orvosi részleg felé.

- **Mélyúri scanner**

Speciálisan felkészített scannelő szonda. Hatótávolsága 1000AU. Nagy szakértelmet igénylő berendezés szükséges az adatainak kiértékeléséhez. Speciális végzettségű szakemberek alkalmazzák csak. Nem túl elterjedt eszköz

- **Minmatar, Caldari, Gallente, Amar**

Az EVE galaxis 4 faja. A legendák szerint több ezer évvel ezelőtt egy szűk embercsoport, az őshazából, a Földről került az [EVE galaxisába](#). Hamar szétszéledtek, majd egymástól függetlenül a galaxis 4 távoli sarkában természet törvényeit követve fejlődtek tovább, egymástól függetlenül évezredekken keresztül. Különböző, bár hasonló technikát fejlesztettek ki, és később a nagy háborúk során egymással ismét kapcsolatba kerültek. Jelenleg béke van, és sok technikai tudást egyeztettek egymással a fajok, szabványosítottak rengeteg rendszert, és kialakították a birodalmat. Természetesen maradtak ellentétek a fajok között, de a birodalomban ezt egymásnak nem róják fel soha, és a 4 faj együttműködve fejlődik tovább egy többé-kevésbé sikeres, közös utat követve.

- **New Eden**

Genesis régió, Promised Land konstelláció, [LowSec](#) (0.26) Egyetlen bolygója van a rendszernek, ami körül kering a legendás [EVE-GATE](#)

- **Oisio**

Essence régió, xxxxxxxx konstelláció. 8 Bolygóval, 5 aszteroida övezettel. HighSec,(+0.50). Egyik jellegzetessége, hogy a legkülső bolygó nagyon messze van a napjától.

- **Pajzs, Armor, Hull**

A hajók fő 3 védelmi szintje. A pajzs a hajót körülölelő védőmező, melynek feladata a külső mechanikai és elektromos támadások visszaverése, hatásuk csökkentése. Fizikálisan egy kétszeresen transzportált multisprektális változó frekvenciájú elektromos erőtér. Alapesetben az [EM sebzésre](#) a legérzékenyebb. Az armor tulajdonképp a páncélzat, egy kumulatív, nagyszilárdságú reaktív rendszerekkel kiegészített regeneratív páncélzat, az alapérzékenysége [Explozív sebzésre](#) a legnagyobb. Míg a Hull a hajók szerkezeti integráltságát adó bordákkal merevített burkolata. A Pajzs és az Armor meglehetősen egyszerűen konfigurálható, míg a Hull többnyire változatlanul hagyott szerkezeti egység. A hajók pajzsának és armorjának alapreprezisztjei modulokkal módosíthatóak, és ezáltal rendkívül sokféleképpen alkalmazhatóak.

- **Passzív targeter**

Med slotos modul. A célzási művelet során átalakítja a célzórendszer vezérlő jeleit. Olyan módosításokat alkalmaz, amik során a külső rendszerek analizáló computerei számára a célzási művelet maga rejtve marad. Így a célhajó nem fogja észrevenni hogy célponttá vált. Maga a vezérlőjel átalakítása ugrókódos, gyakorlatilag nem lehet visszafejteni.

- **Pod**

Lásd: [Mentőkabin](#), [Pod](#), [Kapszula](#)

- **Sentry ágyú**

A Birodalmi rendszerek ([Lowsec](#), és [Highsec](#)) általános védelmi berendezései. Kapuknál, és állomásoknál jelen vannak, és adott esetben be is avatkoznak a küzdelembe. Fegyverzetük Lézerből áll. Helyszínenként 2-8 db van telepítve.

- **Scannelés**

Egy naprendszer átvizsgálásának szakkifejezése. A térképen nem jelzett rejtett bázisok, aszteroida mezők, régészeti komplexumok, kalóztanyák felderítésére végzett tevékenységek elnevezése

- **Standing (vörös, narancs, neut, kék)**

Az emberek, vagy cégek, szövetségek egymás iránti viszonyát kifejező, állítható jellemző. Egy -10 és +10 közé eső viszonyszám. A jobb megkülönböztethetőség miatt került alkalmazásra. A hajók számítógépei jelzik nekünk a rendszerben tartózkodókat, de a standingjüket is, a negatívval rendelkezőket sárgán avagy vörösén, míg a pozitívakat kéken. Az egymással semleges viszonyban lévők (Neutral) nem kapnak jelzést.

- **THERMAL (sebzés)**

Lásd : [EM](#), [EXP](#) (sebzés)

- **Titán**

A legnagyobb hajókat magába foglaló hajóosztály. 4 típusát ismerjük: Avatar, Leviathan, Erebus, Ragnarok. Kb. 18 Km méretűek, és kizárólag a [Lowsec](#), és [0.0](#) rendszerekben tudnak közlekedni. Saját ugrórendszerük van, néhány fényéves hatósugárral. Méreteik miatt dokkolásra képtelenek, tárolásukra erősen felfegyverzett POS-okat használnak.

- **Transzporter**

A csillagkapuknál elhelyezett személyi teleport. Azok közlekednek ezekkel, akik nem űrhajóval kívánnak rendszert váltani. Hátránya, hogy minden transzportot traffic controll, azaz vámvizsgálat előz meg, illetve követ. A hajók esetében ez már csak eseti, és szűrőpróba-szerű.

- **Tritánium**

Az ipar egyik legfontosabb építési alapanyaga. Nagy mechanikai szilárdságú, kiváló hőállóképességekkel bíró fém. Alacsony fajsúlyú, viszonylag rossz vezetőképességű anyag, Tipikusan az űrhajók fő gyártási alapanyaga.

- **Tunttaras**

A caldari űrben található Lonterek régió egyik kiemelt kereskedelmi központja. HighSec (+0.89) 7 bolygó, 16 aszteroida öv jellemzi. Van 2 közismert drónos rejtett bázisa. Könnyen megtalálható, kezdő pilóták közkedvelt "gyakorló tere". A galaxis fővárosától (Jita) 4 ugrásnyira található. A [HSP](#) cég kiképző központjának [HigSeces](#) irodája itt talált otthont.

- **Veldspar**

Az aszteroida övezetet alkotó kisebb égitestek fő alkotó eleme. A bányászat legfontosabb célásványa. A galaxis legelterjedtebb alapanyagának, a [Tritániumnak](#) a finomítatlan, közvetlenül bányászható érce.

- **warp**

A bolygóközi közlekedés fő módja. Sebességtartománya 0,7AU/s és 20AU/s közötti. A Warpolás a térgörbítésen alapuló hipertéri ugrás. Warp alatt a hajó semmi más manőverre nem képes, és nem működnek a fegyverek sem. Az ugrási parancs kiadása után a hipertérbe lépésig bizonyos funkciók még működnek, majd a kilépésig nem tudjuk befolyásolni az eseményeket.

- **Zirsem**

Khanid régió, zirsemi pipe névadó rendszere. 8 bolygó, és 7 aszteroida övezet van benne. 3 állomás is van a rendszerben, ennek ellenére gyéren lakott terület. A [HSP](#) és több más cég stratégiai támaszpontja. A háborúk elcsendesedése óta inkább a gyártás, és a kutatás céljait szolgálja. Kiemelkedő a térség [scannelési](#) lehetősége, a gyér lakosság, és az értéktelennek tartott rendszerek látogatatlansága révén.

- **0.0:**

Lásd: [HighSec](#), [LowSec](#), [0.0:](#)